

Βρυξέλλες, 18 Νοεμβρίου 2022
(OR. en)

14973/22

Διοργανικός φάκελος:
2022/0379 (COD)

TELECOM 474
DIGIT 214
CYBER 375
CODEC 1778
IA 193

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τη Γενική Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κα Martine DEPREZ, Διευθύντρια
Ημερομηνία Παραλαβής:	18 Νοεμβρίου 2022
Αποδέκτης:	κα Thérèse BLANCHET, Γενική Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2022) 720 final
Θέμα:	Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ σχετικά με τη θέσπιση μέτρων για υψηλό επίπεδο διαλειτουργικότητας του δημόσιου τομέα σε ολόκληρη την Ένωση (πράξη για τη διαλειτουργική Ευρώπη)

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2022) 720 final.

συνημμ.: COM(2022) 720 final

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 18.11.2022
COM(2022) 720 final

2022/0379 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με τη θέσπιση μέτρων για υψηλό επίπεδο διαλειτουργικότητας του δημόσιου
τομέα σε ολόκληρη την Ένωση (πράξη για τη διαλειτουργική Ευρώπη)**

{SEC(2022) 720 final} - {SWD(2022) 720 final} - {SWD(2022) 721 final} -
{SWD(2022) 722 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Η παρούσα αιτιολογική έκθεση συνοδεύει την πρόταση για κανονισμό σχετικά με τη θέσπιση μέτρων για υψηλό επίπεδο διαλειτουργικότητας του δημόσιου τομέα σε ολόκληρη την Ένωση (στο εξής: πράξη για τη διαλειτουργική Ευρώπη).

Ο ψηφιακός μετασχηματισμός των δημόσιων διοικήσεων συγκαταλέγεται μεταξύ των κορυφαίων προτεραιοτήτων της δεκαετίας και τα κράτη μέλη επενδύουν εντατικά στην ψηφιοποίηση της δημόσιας διοίκησής τους. Ωστόσο, παρόλο που όλο και περισσότερες υπηρεσίες που παρέχονται από τον δημόσιο τομέα της ΕΕ καθίστανται ψηφιακές, το επίπεδο διαλειτουργικότητάς τους εξακολουθεί να είναι ανεπαρκές.

Η διαλειτουργικότητα παρέχει στους οργανισμούς τη δυνατότητα να αλληλεπιδρούν για την επίτευξη αμοιβαία επωφελών στόχων. Περιλαμβάνει την ανταλλαγή πληροφοριών και γνώσεων μεταξύ οργανισμών μέσω των επιχειρηματικών διαδικασιών που αυτοί υποστηρίζουν, μέσω της ανταλλαγής δεδομένων μεταξύ των οικείων συστημάτων δικτύου και πληροφοριών. Η διαλειτουργικότητα διασφαλίζει τη δυνατότητα απρόσκοπτης ανταλλαγής των δεδομένων.

Σε μια εποχή που οι διαδικασίες είναι αυτοματοποιημένες και οι ψηφιακές τεχνολογίες καθίστανται μέρος των δημόσιων διοικήσεων, είναι ζωτικής σημασίας οι δημόσιες διοικήσεις να εξακολουθούν να μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους. Η διαλειτουργικότητα αποτελεί σημαντικό στοιχείο για την επίτευξη του εν λόγω στόχου. Αυτό δεν μπορεί να διασφαλιστεί μόνο με τεχνικά μέσα. Απαιτούνται συμφωνίες και καθιερωμένες διαδικασίες μεταξύ διαφορετικών οργανισμών, εναρμονισμένες περιγραφές δεδομένων, νόμοι που επιτρέπουν τις εν λόγω ανταλλαγές δεδομένων και διαρθρωμένη μακροπρόθεσμη συνεργασία. Ένα υψηλό επίπεδο διαλειτουργικότητας των ψηφιακών υπηρεσιών του δημόσιου τομέα είναι απαραίτητο για την ψηφιακή ενιαία αγορά.

Η πείρα από την πανδημία COVID-19 απέδειξε ότι οι διαλειτουργικές λύσεις συμβάλλουν ώστε να διασφαλιστεί ότι οι πολίτες της Ένωσης μπορούν να ασκούν το δικαίωμά τους στην ελεύθερη κυκλοφορία που προβλέπεται στις Συνθήκες. Η διαλειτουργικότητα του δημόσιου τομέα έχει επίσης σημαντικό αντίκτυπο στο δικαίωμα στην ελεύθερη κυκλοφορία αγαθών και υπηρεσιών που προβλέπεται στις Συνθήκες, καθώς οι επαχθείς διοικητικές διαδικασίες μπορούν να δημιουργήσουν σημαντικά εμπόδια, ειδικότερα για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (στο εξής: ΜΜΕ).

Η διαλειτουργικότητα αποτελεί επίσης κρίσιμο παράγοντα για τον μετριασμό των αυξανόμενων κινδύνων κυβερνοασφάλειας που αντιμετωπίζουν η Ένωση και τα κράτη μέλη. Σήμερα, οι δημόσιες διοικήσεις αποτελούν συχνούς στόχους κυβερνοεπιθέσεων.

Ως εκ τούτου, η διαλειτουργικότητα δεν αποτελεί μόνο τεχνικό ζήτημα, αλλά απαιτεί δράση σε διάφορα πεδία. Σε αυτά περιλαμβάνονται τα εξής:

- διασφάλιση ότι τα νομικά πλαίσια βάσει των οποίων λειτουργούν οι διάφοροι οργανισμοί δεν εμποδίζουν την αδιάλειπτη παροχή δημόσιων υπηρεσιών μεταξύ και εντός των κρατών μελών (νομική διαλειτουργικότητα)·

- αποτελεσματικός συντονισμός μεταξύ των διαφόρων φορέων του δημόσιου τομέα σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης όσον αφορά την παροχή δημόσιων υπηρεσιών (οργανωτική διαλειτουργικότητα)· και
- διασφάλιση ότι ο μορφότυπος και το νόημα των ανταλλασσόμενων δεδομένων και πληροφοριών διατηρούνται και γίνονται κατανοητά σε κάθε ανταλλαγή μεταξύ μερών (σημασιολογική διαλειτουργικότητα).

Η βέλτιστη διαλειτουργικότητα του δημόσιου τομέα προϋποθέτει υψηλό επίπεδο διαλειτουργικότητας που καθιστά δυνατή την αποδοτικότερη και ασφαλέστερη ανταλλαγή δεδομένων για την απρόσκοπτη παροχή δημόσιων υπηρεσιών. Το χαμηλό επίπεδο διαλειτουργικότητας συνεπάγεται περιττό διοικητικό φόρτο για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις και αυξημένο κόστος για τις δημόσιες διοικήσεις. Η ενίσχυση της διαλειτουργικότητας του δημόσιου τομέα παρέχει σημαντικές ευκαιρίες για καινοτομία, καλύτερο προγραμματισμό (π.χ. σε καταστάσεις κρίσης) και βελτιωμένη τεχνολογική κυριαρχία της ΕΕ. Ο ιδανικός βαθμός διαλειτουργικότητας αναμένεται να δημιουργήσει ένα σαφές και σταθερό περιβάλλον για την ανάπτυξη ποικίλων διαλειτουργικών λύσεων.

Η ρύθμιση της διασυννοριακής διαλειτουργικότητας αποτελεί θεμελιώδη προϋπόθεση για την περαιτέρω ανάπτυξη και ολοκλήρωση όλων των υφιστάμενων πτυχών της ψηφιακής ενιαίας αγοράς.

Οι ειδικοί στόχοι της παρούσας πρωτοβουλίας είναι οι ακόλουθοι:

1. να διασφαλιστεί μια συνεκτική, ανθρωποκεντρική προσέγγιση της ΕΕ όσον αφορά τη διαλειτουργικότητα, από τη χάραξη έως την υλοποίηση της πολιτικής·
2. να καθιερωθεί μια δομή διακυβέρνησης της διαλειτουργικότητας, σχεδιασμένη έτσι ώστε να παρέχει στις δημόσιες διοικήσεις από όλα τα επίπεδα και τους τομείς, καθώς και στους ενδιαφερόμενους φορείς του ιδιωτικού τομέα, τη δυνατότητα να συνεργάζονται —με σαφή εντολή να συμφωνήσουν κοινές λύσεις διαλειτουργικότητας (π.χ. πλαίσια, ανοικτές προδιαγραφές, ανοικτά πρότυπα, εφαρμογές ή κατευθυντήριες γραμμές)·
3. να δημιουργηθεί από κοινού ένα οικοσύστημα λύσεων διαλειτουργικότητας για τον δημόσιο τομέα της ΕΕ, έτσι ώστε οι δημόσιες διοικήσεις σε όλα τα επίπεδα στην ΕΕ και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη να μπορούν να συμβάλλουν στις εν λόγω λύσεις και να τις χρησιμοποιούν περαιτέρω, να καινοτομούν από κοινού και να δημιουργούν δημόσια αξία.

Τα ίδια τα κράτη μέλη έχουν ζητήσει μια συνεκτική, συνεργιστική και συνεργατική προσέγγιση με βάση τις ανάγκες όσον αφορά το θέμα της υλοποίησης της πολιτικής, δεδομένου του αυξανόμενου ρυθμιστικού περιβάλλοντος στον τομέα αυτόν. Παραδείγματα αποτελούν η ενιαία ψηφιακή πύλη [που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1724 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ και αφορά την εγκατάσταση του τεχνικού συστήματος που βασίζεται στην αρχή «μόνον άπαξ», μέσω του οποίου τα κράτη μέλη θα ανταλλάσσουν σημαντικά αποδεικτικά στοιχεία στο μέλλον]· και το εξελισσόμενο νομικό

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1724 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 2ας Οκτωβρίου 2018, για τη δημιουργία ενιαίας ψηφιακής θύρας με σκοπό την παροχή πρόσβασης σε πληροφορίες, σε διαδικασίες και σε υπηρεσίες υποστήριξης και επίλυσης προβλημάτων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 1).

πλαίσιο σχετικά με την ψηφιακή ταυτότητα², το οποίο δημιουργεί ένα πλαίσιο για τους σκοπούς της διαλειτουργικότητας των εθνικών συστημάτων ηλεκτρονικής ταυτοποίησης ή των επικείμενων χώρων δεδομένων³. Το τεχνικό σύστημα που βασίζεται στην αρχή «μόνον άπαξ» είναι ο πρώτος διατομεακός χώρος δεδομένων μεταξύ δημόσιων υπηρεσιών που βασίζεται σε ένα πλήρες σύνολο ειδικών κανόνων διαλειτουργικότητας.

Δεδομένου ότι η διαλειτουργικότητα στον δημόσιο τομέα της ΕΕ αφορά τη συνεργασία διαφόρων οντοτήτων για την επίτευξη ενός ενιαίου στόχου, μια κοινή προσέγγιση για τη διαλειτουργικότητα μπορεί να εφαρμοστεί μόνο εντός ενός δυναμικού αλλά ομοιογενούς πλαισίου, με απόλυτο σεβασμό της επικουρικότητας, και μέσω ενοποιημένης πολυεπίπεδης διακυβέρνησης.

Η πείρα των κρατών μελών έχει δείξει ότι, όταν παρέχεται νομική βάση για πλαίσια διαλειτουργικότητας, τα εν λόγω πλαίσια εξελίσσονται σε ένα συνεκτικό και σταθερό σημείο αναφοράς που θέτει τη διαλειτουργικότητα στην πρώτη γραμμή των ζητημάτων πολιτικής. Για παράδειγμα, σκοπός της πρότασης για ένα Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας για Έξυπνες Πόλεις και Κοινότητες (EIF4SCC⁴) είναι να προσφέρει καθοδήγηση σχετικά με μια τοπική και περιφερειακή προσέγγιση της διαλειτουργικότητας, συμπληρωματικά προς τη συνολική προσέγγιση του Ευρωπαϊκού Πλαισίου Διαλειτουργικότητας (στο εξής: ΕΠΔ).

Η πρόταση περιλαμβάνει ένα σαφές μοντέλο διακυβέρνησης που υποστηρίζεται από τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, ενώ παρέχει παράλληλα ευκαιρίες στα ενδιαφερόμενα μέρη να εκφράσουν τις απόψεις και τις ανησυχίες τους μέσω αδιάλειπτων διαδικασιών που τελικά συμβάλλουν σε κοινές λύσεις διαλειτουργικότητας. Μια αποτελεσματική πολιτική διαλειτουργικότητας θα συγκεντρώνει βασικές πρωτοβουλίες στο πλαίσιο μιας καινοτόμου συνεργατικής αρχιτεκτονικής, θα είναι ανοικτή, ασφαλής και συμπεριληπτική, και θα στηρίζει την υλοποίηση των αποτελεσμάτων.

Η παρούσα πρόταση προβλέπει την ανάπτυξη ενός Ευρωπαϊκού Πλαισίου Διαλειτουργικότητας. Το ΕΠΔ τονίζει τη σημασία της συνεκτίμησης όλων των διαφορετικών επιπέδων διαλειτουργικότητας —τεχνικών, σημασιολογικών, οργανωτικών και νομικών— καθώς και της εφαρμογής μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης διακυβέρνησης. Το ΕΠΔ διαμορφώθηκε για πρώτη φορά το 2004. Η τελευταία του έκδοση δημοσιεύθηκε ως παράρτημα 2 της ανακοίνωσης της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με τίτλο «Ευρωπαϊκό πλαίσιο διαλειτουργικότητας — Στρατηγική εφαρμογής» [COM(2017) 0134 final]. Η υλοποίηση του ΕΠΔ σε επίπεδο κρατών μελών παρακολουθείται από το Παρατηρητήριο των Εθνικών Πλαισίων Διαλειτουργικότητας.

Επίσης, η παρούσα πρόταση δημιουργεί τους χώρους για την ανάπτυξη των αναγκαίων γνώσεων σχετικά με τη διαλειτουργικότητα και των αντίστοιχων λύσεων, ειδικότερα μεταξύ

² Βλ. πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 910/2014 όσον αφορά τη θέσπιση πλαισίου για την ευρωπαϊκή ψηφιακή ταυτότητα [COM(2021) 281 final].

³ Ορίζονται κανόνες για τους χώρους δεδομένων προτείνονται με την πρόταση για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για εναρμονισμένους κανόνες σχετικά με τη δίκαιη πρόσβαση σε δεδομένα και τη δίκαιη χρήση τους (Πράξη για τα δεδομένα) [COM(2022) 68 final] και την πρόταση για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ευρωπαϊκή διακυβέρνηση δεδομένων (Πράξη για τη διακυβέρνηση δεδομένων) [COM(2020) 767 final].

⁴ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/f69284c4-7268-11eb-93a8-01aa75ed71a1/language-en>.

όσων δεν είναι εμπειρογνώμονες σε θέματα τεχνολογίας πληροφοριών. Η επικοινωνία και η συνεργασία αποτελούν ουσιώδη στοιχεία για τη διαλειτουργικότητα. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να υπάρχει μια υπηρεσία μίας στάσης για την υποστήριξη της αξιόπιστης ανταλλαγής πληροφοριών —η πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης.

Η ρύθμιση της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας στον δημόσιο τομέα θα πρέπει να επικεντρωθεί στη διασφάλιση του δημόσιου συμφέροντος σε ανοικτές λύσεις με επίκεντρο τον χρήστη. Ο ανοικτός κώδικας στηρίζει την εφαρμογή λύσεων διαλειτουργικότητας. Ο ανοικτός κώδικας επιτρέπει στους χρήστες να αξιολογούν και να επιθεωρούν ενεργά τη διαλειτουργικότητα και την ασφάλεια των λύσεων, με αποτέλεσμα οι χρήστες να είναι αυτόνομοι και ανεξάρτητοι ως προς τη διαχείριση των δικών τους υποδομών χωρίς εξωτερικούς περιορισμούς. Επιπρόσθετα, μετριάξει τους κινδύνους κυβερνοασφάλειας και τα φαινόμενα εγκλωβισμού που μπορούν να αντιμετωπιστούν με τη χρήση συντονισμένης προσέγγισης μεταξύ των κρατών μελών. Διασφαλίζει επίσης τη βέλτιστη απόδοση των επενδύσεων δημόσιου χρήματος, καθιστώντας δυνατή την αξιοποίηση και τη βελτίωση υφιστάμενων λύσεων αντί της έναρξης από το μηδέν. Η εφαρμογή στρατηγικών ανοικτού κώδικα έχει θετικές δευτερογενείς επιπτώσεις στην αποδοτικότητα της καινοτομίας και στην Ένωση⁵. Ο ανοικτός κώδικας και τα ανοικτά πρότυπα αποτελούν από κοινού παράγοντες ευνοϊκούς για τη διαλειτουργικότητα. Στο πλαίσιο αυτό, το ζήτημα των κατάλληλων αδειών έχει ιδιαίτερη σημασία. Η τρέχουσα έκδοση της άδειας δημόσιας χρήσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EURL), μιας τυποποιημένης άδειας ανοικτού κώδικα (έκδοση 1.2), εγκρίθηκε με την εκτελεστική απόφαση (EE) 2017/863 της Επιτροπής.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Ο τομέας πολιτικής της διαλειτουργικότητας του δημόσιου τομέα δεν καλύπτεται επί του παρόντος από δεσμευτικές γενικές διατάξεις πολιτικής της EE. Ωστόσο, το μη δεσμευτικό Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας αποτελεί μέρος της πολιτικής διαλειτουργικότητας της EE από το 2010. Η τελευταία του έκδοση εγκρίθηκε από την Επιτροπή σε ανακοίνωσή της το 2017⁶. Η εφαρμογή του πλαισίου στηρίχθηκε και εξακολουθεί να στηρίζεται από σειρά χρηματοδοτικών μέσων, όπως το πρόγραμμα ISA2 και, σήμερα, το πρόγραμμα «Ψηφιακή Ευρώπη»⁷. Η ανάγκη για ισχυρότερη δράση στον τομέα αναγνωρίστηκε και ανακοινώθηκαν συγκεκριμένα μέτρα σε αρκετές ανακοινώσεις της Επιτροπής, μεταξύ των οποίων οι ανακοινώσεις με τίτλο «Διαμόρφωση του ψηφιακού μέλλοντος της Ευρώπης»⁸, «Ευρωπαϊκή στρατηγική για τα δεδομένα»⁹, «Έντοπισμός και αντιμετώπιση των φραγμών στην ενιαία

⁵ Εκτιμάται ότι εταιρείες εγκατεστημένες στην EE επένδυσαν 1 δισ. EUR σε λογισμικό ανοικτού κώδικα (αριθμητικά στοιχεία που συγκεντρώθηκαν για το 2018), με αποτέλεσμα συνεισφορά ύψους 65 έως 95 δισ. EUR στην ευρωπαϊκή οικονομία. Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γενική Διεύθυνση Επικοινωνιακών Δικτύων, Περιεχομένου και Τεχνολογιών, Blind, K., Pätsch, S., Muto, S. et al., The impact of open source software and equipment on technology independence, competitiveness and innovation in the EU economy: final report study, Υπηρεσία Εκδόσεων, 2021, <https://data.europa.eu/doi/10.2759/430161>.

⁶ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Ευρωπαϊκό πλαίσιο διαλειτουργικότητας — Στρατηγική εφαρμογής» [COM(2017) 134 final].

⁷ Κανονισμός (EE) 2021/694 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2021, για τη θέσπιση του προγράμματος Ψηφιακή Ευρώπη και την κατάργηση της απόφασης (EE) 2015/2240. (EE L 166 της 11.5.2021, σ. 1).

⁸ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών «Διαμόρφωση του ψηφιακού μέλλοντος της Ευρώπης» [COM(2020) 67 final].

⁹ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών «Ευρωπαϊκή στρατηγική για τα δεδομένα», 19.2.2020 [COM(2020) 66 final].

αγορά»¹⁰ και «Η ψηφιοποίηση της δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Μια εργαλειοθήκη ευκαιριών»¹¹. Η παρούσα πρόταση υλοποιεί επίσης την πολιτική εντολή που δόθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το οποίο ζήτησε την ενίσχυση του πλαισίου διαλειτουργικότητας¹². Η παρούσα πρωτοβουλία συμπεριλήφθηκε στο πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2022 [παράρτημα για το πρόγραμμα βελτίωσης της καταλληλότητας και της αποδοτικότητας του κανονιστικού πλαισίου (REFIT)]¹³. Για να διασφαλιστεί η συνοχή με την προσέγγιση που ακολουθήθηκε στο παρελθόν, η παρούσα πρόταση βασίζεται στις αξιολογήσεις του μη δεσμευτικού πλαισίου πολιτικής, του ΕΠΔ¹⁴, και του προγράμματος ISA²¹⁵.

Επίσης, υπάρχουν ταχέως κινούμενες εξελίξεις στον ευρύτερο τομέα πολιτικής των ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών. Παραδείγματα αποτελούν ο κανονισμός για την ενιαία ψηφιακή πύλη¹⁶, η οδηγία για τα ανοικτά δεδομένα¹⁷ και η πράξη για τη διακυβέρνηση δεδομένων¹⁸, ενώ συζητούνται νέες νομοθετικές προτάσεις από τον νομοθέτη της Ένωσης, π.χ. ο κανονισμός για ευρωπαϊκή ψηφιακή ταυτότητα¹⁹ και η πράξη για τα δεδομένα²⁰. Δεδομένου ότι οι πρωτοβουλίες αυτές αφορούν ήδη διαφορετικές πτυχές της ψηφιακής οικονομίας και της διαλειτουργικότητας, η προτεινόμενη πράξη για τη διαλειτουργική Ευρώπη αποσκοπεί στη διευκόλυνση της διαλειτουργικής εφαρμογής ορισμένων μερών των εν λόγω πολιτικών που είναι σημαντικά από την άποψη των δημόσιων υπηρεσιών, με την οργάνωση συνεχούς διαρθρωμένης συνεργασίας σχετικά με τη διασυννοριακή διαλειτουργικότητα του δημόσιου τομέα.

¹⁰ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών «Εντοπισμός και αντιμετώπιση των φραγμών στην ενιαία αγορά» [COM(2020) 93 final].

¹¹ Ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Η ψηφιοποίηση της δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Μια εργαλειοθήκη ευκαιριών» [COM(2020) 710 final].

¹² Ανακοίνωση της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου στις αντιπροσωπίες σχετικά με τα συμπεράσματα της έκτακτης συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (1 και 2 Οκτωβρίου 2020) (EUCO 13/20).

¹³ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών «Πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2022 — Μαζί κάνουμε ισχυρότερη την Ευρώπη» [COM(2021) 645 final].

¹⁴ Οι λεπτομέρειες της διαδικασίας αξιολόγησης και τα αποτελέσματα, μαζί με τα αποδεικτικά στοιχεία, περιλαμβάνονται στο έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής [SWD(2022) 720 final].

¹⁵ Έγγραφο των υπηρεσιών της Επιτροπής — Τελική αξιολόγηση του προγράμματος ISA² [SWD(2021) 965 final], που συνοδεύει το έγγραφο «Εκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο — Αποτελέσματα της τελικής αξιολόγησης του προγράμματος ISA²» [COM(2021) 965 final].

¹⁶ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1724 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 2ας Οκτωβρίου 2018, για τη δημιουργία ενιαίας ψηφιακής θύρας με σκοπό την παροχή πρόσβασης σε πληροφορίες, σε διαδικασίες και σε υπηρεσίες υποστήριξης και επίλυσης προβλημάτων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ). (PE/41/2018/REV/2).

¹⁷ Οδηγία (ΕΕ) 2019/1024 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για τα ανοικτά δεδομένα και την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα (PE/28/2019/REV/1).

¹⁸ Κανονισμός (ΕΕ) 2022/868 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2022, σχετικά με την ευρωπαϊκή διακυβέρνηση δεδομένων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1724 (πράξη για τη διακυβέρνηση δεδομένων) (PE/85/2021/REV/1).

¹⁹ Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 910/2014 όσον αφορά τη θέσπιση πλαισίου για την ευρωπαϊκή ψηφιακή ταυτότητα [COM(2021) 281 final].

²⁰ Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για εναρμονισμένους κανόνες σχετικά με τη δίκαιη πρόσβαση σε δεδομένα και τη δίκαιη χρήση τους (Πράξη για τα δεδομένα) [COM(2022) 68 final].

Μολονότι ορισμένες από αυτές τις πρωτοβουλίες πολιτικής περιέχουν διατάξεις που είναι σημαντικές για την παροχή δημόσιων υπηρεσιών (π.χ. οι κανόνες σχετικά με την περαιτέρω χρήση προστατευόμενων δεδομένων που βρίσκονται στην κατοχή δημόσιων φορέων οι οποίοι καθορίζονται στην πράξη για τη διακυβέρνηση δεδομένων), δεν θεσπίζουν ολοκληρωμένο πλαίσιο για τη διαλειτουργικότητα συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών στην Ένωση. Τα κράτη μέλη και τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμοί της ΕΕ, ως πάροχοι συστημάτων δικτύου και πληροφοριών για τις δημόσιες υπηρεσίες, θα συμφωνήσουν λύσεις διαλειτουργικότητας μέσω ειδικού οργάνου διακυβέρνησης (στο εξής: Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης). Αυτή η συμφωνηθείσα συναίνεση μπορεί να επιταχύνει και να στηρίξει την υλοποίηση, ειδικότερα άλλων ψηφιακών πολιτικών, διασφαλίζοντας τη διαλειτουργικότητα μεταξύ των διαφόρων μέτρων εφαρμογής. Επίσης, μια «κοινότητα της διαλειτουργικής Ευρώπης» θα διασφαλίσει τον συντονισμό και τη συνεργασία μεταξύ των ενδιαφερόμενων φορέων στον τομέα της διασυννοριακής και διατομεακής διαλειτουργικότητας. Η «πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης» θα αποτελέσει ενιαίο σημείο εισόδου για πληροφορίες σχετικά με τη διαλειτουργικότητα των σχετικών συστημάτων δικτύου και πληροφοριών, ενώ το «θεματολόγιο για τη διαλειτουργική Ευρώπη» θα καθορίσει ένα στρατηγικό θεματολόγιο για ολόκληρη την ΕΕ με προτάσεις για περαιτέρω βελτιώσεις, συμπεριλαμβανομένων συντονισμένων μέτρων στήριξης.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Είναι αναγκαίο να υπάρξει σύνδεση μεταξύ όλων των προδιαγραφών για τα συστήματα δικτύου και πληροφοριών του δημόσιου τομέα που είναι υποχρεωτικό να χρησιμοποιούνται λόγω ενωσιακών νομικών διατάξεων. Δεν είναι πάντα εύκολο για τις αρχές υλοποίησης να εντοπίζουν τις απαιτήσεις στον πλέον πρόσφατο και μηχαναγνώσιμο μορφότυπο. Ένα ενιαίο σημείο εισόδου και σαφείς κανόνες για τα μεταδεδομένα των εν λόγω πληροφοριών αναμένεται ότι θα βοηθήσουν τους φορείς του δημόσιου τομέα να διασφαλίσουν ότι οι υποδομές ψηφιακών υπηρεσιών τους τηρούν τους υφιστάμενους και τους μελλοντικούς κανόνες. Αυτό αποτελεί έναν ακόμη σημαντικό παράγοντα όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο η πρόταση θα συμβάλει στην ενσωμάτωση πολιτικών σε διαφορετικούς τομείς της ΕΕ και θα προωθήσει τη συνεκτική εφαρμογή τους.

Πράγματι, λόγω του οριζόντιου χαρακτήρα της διαλειτουργικότητας, η παρούσα πρόταση αποσκοπεί επίσης στη διευκόλυνση της ψηφιακής υλοποίησης τομεακών πολιτικών. Σκοπός της πρότασης είναι να αποφευχθεί η σύγκρουση δεσμευτικών απαιτήσεων διαλειτουργικότητας με τομεακές πολιτικές που καθορίζουν απαιτήσεις για συστήματα δικτύου και πληροφοριών για τις δημόσιες υπηρεσίες ή το αντίστροφο. Αντίθετα, η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας αποσκοπεί, αφενός, στην προώθηση της υιοθέτησης διαλειτουργικών λύσεων στις μελλοντικές εξελίξεις πολιτικής και, αφετέρου, στη βελτίωση της συνοχής με την προτεινόμενη πολιτική και με άλλες πολιτικές, ειδικότερα με τη γενική ψηφιακή υλοποίησή τους.

Η διαλειτουργικότητα των συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών είναι επίσης σημαντική για την επίτευξη των σχετικών με τον δημόσιο τομέα στόχων που καθορίζονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Ψηφιακή Πυξίδα 2030: η ευρωπαϊκή οδός για την ψηφιακή δεκαετία»²¹. Παρόλο που η παροχή δημόσιων υπηρεσιών 100 % μέσω διαδικτύου θα μπορούσε δυνητικά

²¹ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών «Ψηφιακή Πυξίδα 2030: η ευρωπαϊκή οδός για την ψηφιακή δεκαετία» [COM(2021) 118 final].

να επιτευχθεί και με μη διαλειτουργικές λύσεις, η χρήση διαλειτουργικών λύσεων θα βοηθήσει τις δημόσιες διοικήσεις να επιτύχουν τον στόχο αποτελεσματικότερα και αποδοτικότερα. Το ίδιο ισχύει και για τους τομεακούς στόχους, για παράδειγμα στον τομέα της υγείας. Τα δεδομένα που συλλέγονται βάσει του παρόντος κανονισμού μπορούν επίσης να συμβάλουν στη σχετική παρακολούθηση.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Νομική βάση της παρούσας πρότασης αποτελεί το άρθρο 172 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Σύμφωνα με το άρθρο 170 της ΣΛΕΕ, προκειμένου να συντελέσει στην επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στα άρθρα 26 και 174 της ΣΛΕΕ και να δώσει στους πολίτες της ΕΕ, στους οικονομικούς φορείς, καθώς και στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και περιφερειακής διοίκησης, τη δυνατότητα να επωφελούνται πλήρως από τη δημιουργία ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα, η ΕΕ θα πρέπει να συμβάλει στη δημιουργία και την ανάπτυξη διευρωπαϊκών δικτύων, ειδικότερα στον τομέα των τηλεπικοινωνιών. Στο πλαίσιο συστήματος ανοικτών και ανταγωνιστικών αγορών, η δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα αποσκοπεί στη στήριξη και την ενθάρρυνση της διασύνδεσης και της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας των εθνικών δικτύων και στη βελτίωση της πρόσβασης στα εν λόγω δίκτυα.

Σύμφωνα με το άρθρο 171 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, η Ένωση καθορίζει προσανατολισμούς, προσδιορίζει έργα κοινού ενδιαφέροντος και εφαρμόζει κάθε αναγκαίο μέτρο για τη διασφάλιση της διαλειτουργικότητας των διευρωπαϊκών δικτύων. Σύμφωνα με το άρθρο 171 παράγραφος 2, «[τ]α κράτη μέλη συντονίζουν μεταξύ τους, σε συνδυασμό με την Επιτροπή, τις πολιτικές που ακολουθούν σε εθνικό επίπεδο και που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις» στην επίτευξη του στόχου της δημιουργίας διευρωπαϊκών δικτύων και η Επιτροπή «μπορεί να αναλαμβάνει, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, κάθε χρήσιμη πρωτοβουλία για την προώθηση του συντονισμού αυτού».

Η παρούσα πρόταση αποσκοπεί στην ανάπτυξη μιας συνεκτικής, ανθρωποκεντρικής προσέγγισης όσον αφορά τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών, από τη χάραξη έως την υλοποίηση της πολιτικής, συνοδευόμενης από σαφή διακυβέρνηση για τον εξορθολογισμό των κοινών πλαισίων, λύσεων, κατευθυντήριων γραμμών και προδιαγραφών διαλειτουργικότητας στο πλαίσιο της παροχής ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών σε διασυνοριακό επίπεδο στην ΕΕ.

Η δράση της ΕΕ για τη βελτίωση της διαλειτουργικότητας του δημόσιου τομέα —με τη δημιουργία μιας δομής διακυβέρνησης για την καθοδήγηση της ανάπτυξης της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών στον δημόσιο τομέα της ΕΕ— θα συμβάλει στην περαιτέρω ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς, καθώς αίρει τα εμπόδια στην κυκλοφορία των πληροφοριών εντός της ΕΕ και ενισχύει την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή. Η ΣΛΕΕ αναθέτει στην ΕΕ την αρμοδιότητα να θεσπίσει κατάλληλες διατάξεις για τη δημιουργία και την ανάπτυξη διευρωπαϊκών δικτύων στους τομείς των τηλεπικοινωνιακών υποδομών (άρθρο 170 της ΣΛΕΕ) για τον σκοπό αυτόν.

Από το 1994 η ΕΕ χρησιμοποιεί αυτή τη νομική βάση και τις σχετικές πρόδρομες διατάξεις για να δημιουργήσει χρηματοδοτικά προγράμματα προς στήριξη της ανάπτυξης και της διάδοσης λύσεων διαλειτουργικότητας για δημόσιες διοικήσεις και επιχειρήσεις και προς δημιουργία διασυνοριακών υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών²². Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει επιβεβαιώσει ότι τα μέτρα της ΕΕ που συμβάλλουν στην «τηλεματική ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των δημόσιων διοικήσεων στην Κοινότητα (IDA)» εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διευρωπαϊκών δικτύων τηλεπικοινωνιών βάσει του άρθρου 129 της Συνθήκης ΕΚ²³.

Ως εκ τούτου, το άρθρο 172 αποτελεί την κατάλληλη νομική βάση για την ανάληψη δράσης από την ΕΕ για την προώθηση της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας των συστημάτων δικτύου και πληροφοριών.

Προκειμένου να διευκολυνθεί η δημιουργία και η ανάπτυξη των διευρωπαϊκών δικτύων σε σχέση με τις ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες που παρέχονται από φορείς του δημόσιου τομέα, πρέπει να δημιουργηθεί ένα νέο σύστημα συντονισμού σε επίπεδο ΕΕ με σαφείς ρόλους και εντολές.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 της ΣΕΕ, δράση σε επίπεδο ΕΕ θα πρέπει να αναλαμβάνεται μόνον οι επιδιωκόμενοι στόχοι δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και, συνεπώς, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της προτεινόμενης δράσης, οι στόχοι μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα από την ΕΕ. Επίσης, είναι αναγκαίο η φύση και η ένταση ενός δεδομένου μέτρου να είναι αντίστοιχες του προβλήματος που έχει εντοπιστεί.

Τα μέτρα για τη στήριξη της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας του δημόσιου τομέα σε ολόκληρη την ΕΕ δεν μπορούν να επιτευχθούν με τη μεμονωμένη δράση ενός κράτους μέλους και απαιτείται συντονισμός σε επίπεδο ΕΕ. Η ανάπτυξη διαρθρωμένης συνεργασίας σε επίπεδο ΕΕ για τη στήριξη της διαλειτουργικότητας του δημόσιου τομέα αποτελεί, από τη φύση της, καθήκον που πρέπει να αναληφθεί σε επίπεδο ΕΕ.

²² Οι πλέον πρόσφατες σχετικές νομοθετικές πράξεις είναι η απόφαση (ΕΕ) 2015/2240 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση προγράμματος σχετικά με λύσεις και κοινά πλαίσια διαλειτουργικότητας για τις ευρωπαϊκές δημόσιες διοικήσεις, τις επιχειρήσεις και τους πολίτες (πρόγραμμα ISA2) ως μέσο εκσυγχρονισμού του δημόσιου τομέα και ο κανονισμός (ΕΕ) 2021/694 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2021, για τη θέσπιση του προγράμματος Ψηφιακή Ευρώπη και την κατάργηση της απόφασης (ΕΕ) 2015/2240.

²³ Υπόθεση C-22/96, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ECLI:EU:C:1998:258. Το Δικαστήριο έκρινε ότι: «[...] η επίδικη απόφαση εμφανίζει πτυχές αφορώσες τη διαλειτουργικότητα των δικτύων υπό την έννοια του άρθρου 129 Γ, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση. Αφενός, στην [...] αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως αυτής υπογραμμίζεται πράγματι η ανάγκη διασφάλισης της διαλειτουργικότητας των εθνικών τηλεματικών δικτύων. Αφετέρου, το άρθρο [...] της επίδικης αποφάσεως προβλέπει ότι η ειδική διαδικασία που θεσπίζει το άρθρο 4 εφαρμόζεται για “τη θέσπιση κοινών κανόνων και διαδικασιών για την επίτευξη τεχνικής και διοικητικής διαλειτουργικότητας”. Επιπλέον, από το άρθρο 5, παράγραφος 1, προκύπτει ότι, μεταξύ των δράσεων στις οποίες μπορεί να συνίσταται η κοινοτική συνδρομή, περιλαμβάνονται ιδίως μέτρα σχετικά με τη διαλειτουργικότητα. Η διαλειτουργικότητα αναφέρεται, εξάλλου, ως ένας από τους όρους-πλαίσια που απαριθμούνται στο άρθρο 5, παράγραφος 2. Καίτοι η δημιουργία και η ανάπτυξη διευρωπαϊκών δικτύων στον τομέα των τηλεπικοινωνιών προϋποθέτουν, από μόνες τους, τη διασύνδεση και τη διαλειτουργικότητα των εθνικών δικτύων καθώς και την πρόσβαση στα δίκτυα αυτά, το περιεχόμενο της επίδικης αποφάσεως καταδεικνύει ότι η απόφαση αυτή περιλαμβάνει δράσεις εμπίπτουσες ειδικά στο άρθρο 129 Γ, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση.». (σκέψεις 35-36).

- **Αναλογικότητα**

Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας που ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα μέτρα της παρούσας πρότασης δεν υπερβαίνουν τα απαιτούμενα για την επίτευξη των στόχων των Συνθηκών (ανάπτυξη και ολοκλήρωση της ψηφιακής ενιαίας αγοράς). Η πρόταση αντιμετωπίζει τα υφιστάμενα εμπόδια για διαλειτουργικές δημόσιες υπηρεσίες στην ΕΕ. Καθορίζει ένα νομικό πλαίσιο για την κοινοποίηση και την περαιτέρω χρήση ανοικτών συνιστώμενων λύσεων διαλειτουργικότητας και τεχνολογίας για το κράτος (στο εξής: GovTech) γενικά, με σκοπό την καλύτερη στήριξη της διασύνδεσης των σχετικών υποδομών. Η πρόταση καθορίζει επίσης ένα πλαίσιο συνεργασίας που παρέχει στους σχετικούς δημόσιους φορείς και στους διάφορους τομείς τη δυνατότητα να συντονίζουν τις δράσεις τους σε επίπεδο ΕΕ. Βασίζεται σε υφιστάμενες λύσεις που αναπτύχθηκαν και εφαρμόστηκαν εν μέρει σε διάφορους δημόσιους φορείς και τομείς τα τελευταία χρόνια, όπως το ΕΠΔ.

Βραχυπρόθεσμα, η παρούσα πρόταση θα επιφέρει δαπάνες που θα βαρύνουν την Επιτροπή για τη δημιουργία του μηχανισμού διαρθρωμένης συνεργασίας μεταξύ των δημόσιων διοικήσεων της ΕΕ και των κρατών μελών. Μακροπρόθεσμα, η Επιτροπή θα επιβαρυνθεί με δαπάνες για τη διευκόλυνση της διακυβέρνησης της διαλειτουργικότητας και για την ανάπτυξη κατευθυντήριων γραμμών και κοινών λύσεων. Τα κράτη μέλη θα επιβαρυνθούν επίσης με δαπάνες που σχετίζονται με την ανάπτυξη και την εφαρμογή κοινών λύσεων διαλειτουργικότητας, με βάση την καθοδήγηση και τα εργαλεία που παρέχονται μέσω του μηχανισμού συνεργασίας. Οι δαπάνες αυτές θα αντισταθμιστούν μακροπρόθεσμα από τα οφέλη που θα προκύψουν από τη βελτιωμένη συνεργασία και από την ανάπτυξη, εφαρμογή και περαιτέρω χρήση κοινών μέτρων διαλειτουργικότητας για τις δημόσιες υπηρεσίες, μέσω των οποίων θα μειωθεί έτσι η αλληλεπικάλυψη των προσπαθειών και ο περιττός φόρτος.

Προκειμένου να ελαχιστοποιηθεί ο φόρτος όσον αφορά την υποβολή εκθέσεων βάσει κανονιστικών διατάξεων, η παρακολούθηση θα βασιστεί, όσο το δυνατόν περισσότερο, σε υφιστάμενους διαύλους και υποδομές αναφοράς δεδομένων, καθώς και σε αυτοματοποιημένη ανάκτηση δεδομένων.

Όσον αφορά τις επιχειρήσεις και τους πολίτες, η πρόταση είναι πιθανό να επιφέρει μείωση του κόστους της αλληλεπίδρασης με τις δημόσιες διοικήσεις, καθώς και του κόστους της επιχειρηματικής δραστηριότητας στην ΕΕ.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Ο κανονισμός θεωρείται το καταλληλότερο νομικό μέσο για τον καθορισμό ενός πλαισίου για τη διασυννοριακή διαλειτουργικότητα του δημόσιου τομέα στην ΕΕ. Η άμεση δυνατότητα εφαρμογής ενός κανονισμού σύμφωνα με το άρθρο 288 της ΣΛΕΕ θα προσφέρει μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου με τη θέσπιση εναρμονισμένου συνόλου βασικών κανόνων, συμβάλλοντας στη λειτουργία της ενιαίας αγοράς. Ο κανονισμός θα δημιουργήσει επίσης έναν μηχανισμό διαρθρωμένης συνεργασίας.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Η εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση βασίζεται, μεταξύ άλλων, στην αξιολόγηση του Ευρωπαϊκού Πλαισίου Διαλειτουργικότητας (στο εξής: ΕΠΔ)²⁴, η οποία διενεργήθηκε παράλληλα με την εκπόνηση της παρούσας πρότασης και δημοσιεύεται μαζί της. Το βασικό πόρισμα της αξιολόγησης είναι ότι η διασυνοριακή διαλειτουργικότητα μπορεί να επιτευχθεί αποδοτικότερα και αποτελεσματικότερα με μέτρα της ΕΕ από ό,τι με την ανάληψη δράσης μόνο σε εθνικό ή υποεθνικό επίπεδο. Ορισμένες συστάσεις του ΕΠΔ εφαρμόζονται ήδη εννοιολογικά στα κράτη μέλη. Το κόστος κατάρτισης εθνικών πλαισίων διαλειτουργικότητας εναρμονισμένων με το ΕΠΔ αναμενόταν να είναι σχετικά χαμηλό. Ωστόσο, το τρέχον ΕΠΔ δεν στηρίζει επαρκώς την πρακτική εφαρμογή διαλειτουργικών ευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών. Απαιτείται ένας νέος μηχανισμός για να καταστεί το ΕΠΔ πιο εφαρμόσιμο. Η εκτίμηση επιπτώσεων τονίζει ειδικότερα την ανάγκη για: i) βελτίωση της διακυβέρνησης της διαλειτουργικότητας στην ΕΕ· ii) περισσότερους κοινούς, δυνητικά δεσμευτικούς κανόνες· και iii) μεγαλύτερη εναρμόνιση, ειδικότερα, των πολιτικών της ΕΕ και των χρηματοδοτικών προγραμμάτων της ΕΕ με το ΕΠΔ.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η διαδικασία διαβούλευσης και τα κύρια συμπεράσματά της στα οποία βασίζεται η παρούσα πρόταση συνοψίζονται στο παράρτημα 2 της εκτίμησης επιπτώσεων που συνοδεύει την πρόταση για την πράξη για τη διαλειτουργική Ευρώπη. Οι δραστηριότητες διαβούλευσης περιλάμβαναν ανοικτή δημόσια και στοχευμένη διαδικτυακή διαβούλευση, εργαστήρια με διάφορες κατηγορίες σχετικών ενδιαφερόμενων μερών και ομάδες εμπειρογνομόνων που συστάθηκαν από την Επιτροπή.

Οι απαντήσαντες θεώρησαν ότι οι ακριβείς στόχοι που περιγράφονται στην εκτίμηση επιπτώσεων είναι ως επί το πλείστον σημαντικοί, διευκρινίζοντας ότι πολλοί από αυτούς τους στόχους είναι αλληλένδετοι και δεν μπορούν να επιτευχθούν μεμονωμένα.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη προσδιόρισαν αρκετούς πρόσθετους στόχους, όπως: i) η ανάπτυξη και η προώθηση ειδικών προτύπων και κατευθυντήριων γραμμών που θα μπορούσαν να κατευθύνουν τις δημόσιες διοικήσεις προς τη διαλειτουργικότητα ήδη από τον σχεδιασμό· ii) η στροφή προς προδραστικές και αυτοκυρίαρχες υπηρεσίες· iii) η αύξηση της διαφάνειας με την εφαρμογή της αρχής «μόνον άπαξ»· iv) ένα πλαίσιο που συγκεντρώνει κεντρικά τις πληροφορίες των χρηστών· και v) η επισήμανση της αξίας της διαλειτουργικότητας για τα πολιτικά δικαιώματα, την ψηφιακή συμμετοχή για όλους, την πολυμορφία και τον εκδημοκρατισμό της δημοσιοποίησης.

Η πλειονότητα των ενδιαφερόμενων μερών ανέφερε ρητά την ανάγκη για συμφωνημένα και ανοικτά πρότυπα και προδιαγραφές. Ορισμένα εξ αυτών τόνισαν επίσης την ανάγκη για πιο συντονισμένη συμμετοχή του δημόσιου τομέα στους οργανισμούς τυποποίησης. Τα περισσότερα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν παρόμοιες απόψεις όσον αφορά την παροχή κινήτρων για τον επιμερισμό του κόστους σχεδιασμού που αφορά φιλικές προς τον χρήστη, αξιόπιστες και ασφαλείς λύσεις (και μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών φορέων) και την

²⁴ SWD(2022) 720 final.

προώθηση της πανευρωπαϊκής κοινοποίησης και περαιτέρω χρήσης ώριμων και περαιτέρω χρησιμοποιήσιμων διαλειτουργικών λύσεων ανοικτού κώδικα για τις δημόσιες διοικήσεις. Ανέφεραν επίσης ότι οι εν λόγω λύσεις θα πρέπει να συνοδεύονται από σαφή καθοδήγηση σχετικά με τη χρήση ανοικτών προτύπων και ανοικτού κώδικα (συμπεριλαμβανομένων σαφών ορισμών) και ότι είναι αναγκαίο να καλύπτεται η τεχνική βοήθεια σε όλα τα επίπεδα (συμπεριλαμβανομένων των σχετικών πόρων κατάρτισης).

Επίσης, τα ενδιαφερόμενα μέρη ζήτησαν να καταστεί η πολιτική διαλειτουργικότητας περισσότερο πρακτική και συνεπής με άλλες πολιτικές της ΕΕ, προωθώντας την ιδέα των υλοποιήσεων αναφοράς. Οι υλοποιήσεις αυτές συνοδεύουν τις προτάσεις πολιτικής με μη δεσμευτικούς «χρυσούς κανόνες» σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε να λειτουργήσει η διαλειτουργική υλοποίηση σε όλα τα διοικητικά επίπεδα και καταδεικνύουν τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να εφαρμοστούν οι προτάσεις.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνώσιας**

Η πρόταση σχεδιάστηκε από κοινού με την ομάδα εμπειρογνομόνων για τη διαλειτουργικότητα των ευρωπαϊκών δημόσιων υπηρεσιών. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, η ομάδα εμπειρογνομόνων εξέδωσε συστάσεις πολιτικής για την επόμενη ευρωπαϊκή πολιτική διαλειτουργικότητας τον Οκτώβριο του 2021²⁵.

Πραγματοποιήθηκαν διάφορες μελέτες για την υποστήριξη των εργασιών σχετικά με την πρωτοβουλία. Σε αυτές περιλαμβάνονται οι εξής:

- μελέτη τεκμηρίωσης της αξιολόγησης της υλοποίησης του ΕΠΑ²⁶.
- μελέτη τεκμηρίωσης της τελικής αξιολόγησης του προγράμματος σχετικά με λύσεις διαλειτουργικότητας για τις ευρωπαϊκές δημόσιες διοικήσεις, τις επιχειρήσεις και τους πολίτες (ISA²)²⁷.
- τεχνική έκθεση του JRC — Ποσοτικοποίηση των οφελών της γεωγραφικής διαλειτουργικότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση²⁸.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Η εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση εξετάστηκε από την επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου στις 19 Ιανουαρίου 2022. Η επιτροπή εξέδωσε θετική γνώμη με επιφυλάξεις. Οι παρατηρήσεις εξετάστηκαν από την Επιτροπή στην τελική έκδοση της εκτίμησης επιπτώσεων (λεπτομέρειες παρέχονται στο οικείο παράρτημα 1).

Η εκτίμηση επιπτώσεων συγκρίνει τρεις επιλογές, πέραν του βασικού σεναρίου της μη ανάληψης δράσης.

²⁵ Μητρώο ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής και άλλων παρεμφερών οργάνων. (18 Οκτωβρίου 2021). Ευρωπαϊκή Επιτροπή, <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?lang=el&groupID=3714>.

²⁶ CEPS (2021): Study supporting the evaluation of the implementation of the EIF, Ευρωπαϊκή Επιτροπή. DOI: 10.2799/58201.

²⁷ CEPS (2021): Study supporting the final evaluation of the programme on interoperability solutions for European public administrations, businesses and citizens (ISA²), Ευρωπαϊκή Επιτροπή. DOI: 10.2799/94683.

²⁸ Ulrich, P., Duch Brown, N., Minghini, M., Kotsev, A., Hernandez Quiros, L., Boguslawski, R., & Pignatelly, F. (2021). Quantifying the Benefits of Location Interoperability in the European Union. Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Η επιλογή 1 επιδιώκει τη σταδιακή συνεχή ανάπτυξη του ΕΠΔ.

Η επιλογή 2 διατηρεί το ισχύον εθελοντικό πλαίσιο. Προτείνει νομοθετική δράση που επικεντρώνεται στη δημιουργία ενός μηχανισμού διαρθρωτικής συνεργασίας με ευέλικτη εντολή για τη διασφάλιση της διαρκούς ανάπτυξης και διατήρησης συμφωνημένων κοινών λύσεων διαλειτουργικότητας, καθώς και για τον καθορισμό κοινών πρωτοβουλιών πειραματισμού και εστιασμένης στήριξης της πολιτικής.

Όπως και στην επιλογή 2, η επιλογή 3 προτείνει νομοθετική δράση, αλλά η προτεινόμενη δράση είναι πιο μακρόπνοη. Επικεντρώνεται στην καθιέρωση άμεσα εφαρμοστέων ευρωπαϊκών ελάχιστων απαιτήσεων διαλειτουργικότητας στη νομοθεσία, οι οποίες θα αναθεωρούνται με εκτελεστικές αποφάσεις.

Σύμφωνα με την εκτίμηση των αναμενόμενων επιπτώσεων, η επιλογή 1 και το βασικό σενάριο δεν θα αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά τις ελλείψεις που αποκάλυψε η αξιολόγηση του ΕΠΔ. Λόγω ανεπαρκών κινήτρων συνεργασίας, καμία από τις δύο επιλογές δεν θα εκπληρώσει τις πολιτικές και επιχειρησιακές προσδοκίες των ενδιαφερόμενων μερών, ειδικότερα των κρατών μελών. Η επιλογή 3 είναι εξίσου λιγότερο πιθανό να συγκεντρώσει πολιτική στήριξη, λόγω του ευρέος πεδίου εφαρμογής της και του υψηλού επιπέδου ευαισθησίας σε σχέση με την επικουρικότητα (π.χ. όσον αφορά τα κληροδοτημένα συστήματα της ΕΕ και των κρατών μελών). Παρόλο που η καθιέρωση άμεσα εφαρμοστέων ελάχιστων απαιτήσεων διαλειτουργικότητας στο δίκαιο της ΕΕ αναμένεται να είναι αποδοτική, θα είναι χρονοβόρα διαδικασία και θα απαιτήσει σημαντικές δαπάνες και προσπάθειες εφαρμογής. Ως εκ τούτου, θεωρείται ότι έχει μικρότερο αντίκτυπο ως προς τη διασφάλιση ευέλικτης και προσαρμοσμένης αντίδρασης στις ταχέως μεταβαλλόμενες τεχνολογικές απαιτήσεις και απαιτήσεις πολιτικής.

Βάσει της εκτίμησης επιπτώσεων, η επιλογή 2 προσδιορίστηκε ως το προτιμώμενο σενάριο. Η απόφαση για τη δημιουργία ενός μηχανισμού διαρθρωμένης συνεργασίας αναμένεται να παράσχει στα κράτη μέλη τη σταθερότητα και την (νομική) προβλεψιμότητα που χρειάζονται, ενώ παρέχει παράλληλα την απαιτούμενη ευελιξία ώστε να συνεχιστεί η ανάπτυξη κοινών λύσεων διαλειτουργικότητας για την αντιμετώπιση των μεταβαλλόμενων αναγκών πολιτικής. Η επιλογή 2 εστιάζει επίσης στην ανάπτυξη συμμετοχικών διαδικασιών. Οι διαδικασίες αυτές είναι πιο χρήσιμες για την επιτάχυνση της τεχνολογικής προόδου. Είναι επίσης λιγότερο παρεμβατικές όσον αφορά τις επιπτώσεις στα κληροδοτημένα συστήματα, καθώς δεν προσδιορίζουν άμεσα (ελάχιστες) απαιτήσεις συμβατότητας στη νομοθεσία (όπως θα συνέβαινε με την επιλογή 3). Έως σήμερα, η επιλογή 3 είναι λιγότερο πιθανό να συγκεντρώσει πολιτική στήριξη λόγω του ευρέος πεδίου εφαρμογής της και του υψηλού επιπέδου ευαισθησίας σε σχέση με την επικουρικότητα (κυρίως όσον αφορά τα κληροδοτημένα συστήματα της ΕΕ και των κρατών μελών). Ως εκ τούτου, η επιλογή 2 θεωρείται ότι έχει μικρότερο αντίκτυπο ως προς τη διασφάλιση ευέλικτης και προσαρμοσμένης αντίδρασης στις ταχέως μεταβαλλόμενες τεχνολογικές απαιτήσεις και απαιτήσεις πολιτικής. Η επιλογή 2 μπορεί επίσης σταδιακά να οδηγήσει στην επιλογή 3 με την πάροδο του χρόνου.

Προβλέπεται ενοποιημένη διακυβέρνηση της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας στην ΕΕ για την προώθηση της συνεργασίας από τη βάση προς την κορυφή και της ανάληψης ευθύνης από την κορυφή προς τη βάση μεταξύ των βασικών ενδιαφερόμενων μερών στα κράτη μέλη, με αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός κοινού οικοσυστήματος διαλειτουργικότητας. Αυτό διευκολύνει τη συμμετοχή στον σχεδιασμό πολιτικής σε πρώιμο στάδιο και τον προσδιορισμό των αναγκών (συν)επένδυσης και βελτιώνει την υλοποίηση της πολιτικής. Για τους λόγους

αυτούς, η επιλογή 2 δεν αποτελεί απειλή αλλά παράγοντα διευκόλυνσης της επικουρικότητας, ενισχύοντας την ανθεκτικότητα των δημόσιων διοικήσεων και την τεχνολογική κυριαρχία.

Τέλος, τα μέτρα που προτείνονται στην επιλογή 2 είναι πιθανό να έχουν περιορισμένο αλλά θετικό αντίκτυπο στην επίτευξη των στόχων της ΕΕ για το κλίμα και την ενέργεια. Η αύξηση της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας θα μπορούσε να μειώσει τον φόρτο, για παράδειγμα με τη διευκόλυνση της υποβολής εκθέσεων για τις εκπομπές άνθρακα, τη μείωση της χρήσης χαρτιού και τον περιορισμό των φυσικών μετακινήσεων που απαιτούνται από τους χρήστες δημόσιων υπηρεσιών κατά τη διεκπεραίωση διοικητικών διαδικασιών.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Τα μέτρα πολιτικής που προτείνονται στο πλαίσιο της προτιμώμενης επιλογής καλύπτουν τους στόχους της απλούστευσης και της μείωσης του διοικητικού φόρτου, σύμφωνα με το πρόγραμμα της Επιτροπής για τη βελτίωση της καταλληλότητας και της αποδοτικότητας του κανονιστικού πλαισίου (REFIT)²⁹. Οι δυνατότητές της να μειώσει τον διοικητικό φόρτο στον τομέα πολιτικής έχουν αναγνωριστεί από την πλατφόρμα «Fit for Future», η οποία τη συμπεριέλαβε στο ετήσιο πρόγραμμα εργασιών της για το 2022³⁰.

Σκοπός της παρούσας πρωτοβουλίας είναι η μείωση του διοικητικού φόρτου όχι μόνο στο πεδίο της πολιτικής αλλά και σε όλους τους τομείς και τα διοικητικά επίπεδα. Μέσω της βελτίωσης της διαλειτουργικότητας, αποσκοπεί στη μείωση του διοικητικού κόστους και του κόστους συμμόρφωσης για τις δημόσιες διοικήσεις. Οι πολίτες θα επωφεληθούν από τη μείωση του διοικητικού φόρτου και θα μπορούν να βασίζονται πλήρως σε ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες και στη δυνατότητα ασφαλούς ανταλλαγής δεδομένων με την ίδια νομική ισχύ σε διασυνοριακό επίπεδο. Οι επιχειρήσεις —ιδίως οι ΜΜΕ— θα επωφεληθούν επίσης από τη μείωση του κόστους συμμόρφωσης.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η παρούσα πρόταση σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ειδικότερα στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)³¹.

Η πρόταση έχει ιδιαίτερη σημασία για το δικαίωμα χρηστής διοίκησης, όπως ορίζεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Το άρθρο αυτό δηλώνει ότι η χρηστή διοίκηση αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα διακηρύσσοντας ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην εξέταση των υποθέσεών του με συγκεκριμένο τρόπο από τα θεσμικά και λοιπά όργανα της ΕΕ ή από τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το ενωσιακό δίκαιο. Το δικαίωμα χρηστής διοίκησης τονίζει τη σημασία της διαφάνειας σε μια συνεχώς πιο ψηφιακή εποχή. Οι πρωτοβουλίες για τη στήριξη της ψηφιοποίησης των δημόσιων υπηρεσιών μπορούν να θεωρηθούν παράγοντες που διευκολύνουν την άσκηση του δικαιώματος χρηστής διοίκησης, δεδομένου ότι έχουν την ικανότητα να διευκολύνουν σημαντικά ζητήματα χρηστής διοίκησης, όπως η ουδετερότητα, η αμεροληψία και η ικανότητα πρόβλεψης για την επίλυση

²⁹ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών «Καταλληλότητα του κανονιστικού πλαισίου της ΕΕ» [COM(2012) 746 final].

³⁰ Πλατφόρμα «Fit for Future», Ετήσιο πρόγραμμα εργασιών για το 2022. (δεν αναφέρεται χρονολογία). Ευρωπαϊκή Επιτροπή, https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/2022_annual_work_programme_-_fit_for_future_platform_en.pdf.

³¹ Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 26ης Οκτωβρίου 2012 (2012/C 326/02).

διαφόρων ζητημάτων³². Η μη ανάληψη περαιτέρω δράσης επί του ΕΠΔ και των σχετικών αρχών θα μπορούσε να έχει αρνητικές συνέπειες, όπως για το άρθρο 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ή όπως για το άρθρο 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, το δικαίωμα στη γλωσσική πολυμορφία. Όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία σε ρυθμιστικά δοκιμαστήρια, η πρόταση περιλαμβάνει κατάλληλες εγγυήσεις για την προστασία των δεδομένων, ώστε να διασφαλίζεται η προστασία των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων.

Όσον αφορά το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της ΕΕ, έρευνα σχετικά με τις ΜΜΕ αποδεικνύει ότι οι μη διαλειτουργικές διοικητικές διαδικασίες υπονομεύουν την ικανότητα των ευρωπαϊκών ΜΜΕ να δραστηριοποιούνται σε άλλες χώρες της ΕΕ, καθώς και να λειτουργούν ευέλικτα και ανεπιφύλακτα στην ενιαία αγορά³³.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η παρούσα πρόταση προβλέπει ορισμένες υποχρεώσεις για την Επιτροπή, ειδικότερα όσον αφορά τη δημιουργία του μηχανισμού διαρθρωμένης συνεργασίας μεταξύ των δημόσιων διοικήσεων της ΕΕ και των κρατών μελών, τη στήριξη αυτής της διακυβέρνησης της διαλειτουργικότητας και την ανάπτυξη κατευθύνσεων και κοινών λύσεων. Στο πλαίσιο των οικείων προγραμμάτων εργασίας για το 2021 και το 2022, το πρόγραμμα «Ψηφιακή Ευρώπη» στηρίζει ήδη τις σχετικές δραστηριότητες της Επιτροπής με αρχική συνεισφορά ύψους σχεδόν 50 εκατ. EUR.

Ο κανονισμός θεσπίζει ένα μέσο για τον συντονισμό των δημόσιων επενδύσεων σε λύσεις διαλειτουργικότητας: το θεματολόγιο για τη διαλειτουργική Ευρώπη. Αυτό αναμένεται να παρέχει ολοκληρωμένη επισκόπηση των δυνατοτήτων χρηματοδότησης και των δεσμεύσεων χρηματοδότησης στον τομέα, ενσωματώνοντας, κατά περίπτωση, τα σχετικά προγράμματα της Ένωσης, όπως το πρόγραμμα «Ψηφιακή Ευρώπη», το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, τους μηχανισμούς ανάκαμψης και ανθεκτικότητας, το Μέσο Τεχνικής Υποστήριξης, το πρόγραμμα «Ορίζων Ευρώπη» και άλλα προγράμματα.

Για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της Επιτροπής που ορίζονται στην παρούσα νομική πρόταση θα απαιτηθούν περίπου 130 εκατ. EUR μεταξύ του 2023 και του 2027 και θα χορηγηθεί χρηματοδότηση απευθείας από το πρόγραμμα «Ψηφιακή Ευρώπη». Οι συνεισφορές του προγράμματος «Ψηφιακή Ευρώπη» από το 2023 θα εξαρτώνται από τη διαθεσιμότητα των πιστώσεων που προβλέπονται στο σχέδιο γενικού προϋπολογισμού της Ένωσης, μετά την έγκριση του εν λόγω προϋπολογισμού από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, και θα εξετάζονται στο πλαίσιο της προετοιμασίας των αντίστοιχων προγραμμάτων εργασίας. Οι τελικές κατανομές θα εξαρτηθούν από την ιεράρχηση των προτεραιοτήτων για χρηματοδότηση στο πλαίσιο της βασικής διαδικασίας έγκρισης και της συμφωνίας της αντίστοιχης επιτροπής προγράμματος. Οι διοικητικές δαπάνες της Επιτροπής εκτιμώνται σε περίπου 2,822 εκατ. EUR, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών για ανθρώπινους πόρους και άλλων διοικητικών δαπανών.

³² Matusiak, J., & Princ, M. (2018). eGovernment as an element of the right to good administration. Central and Eastern European eDem and eGov Days, 331, 29–39. <https://doi.org/10.24989/ocg.v331.3>

³³ Εντοπισμός και αντιμετώπιση φραγμών στην ενιαία αγορά [SWD(2020) 54 final].

Στο νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο που επισυνάπτεται στην παρούσα πρόταση παρατίθενται οι δημοσιονομικές επιπτώσεις, καθώς και οι επιπτώσεις στους ανθρώπινους και διοικητικούς πόρους.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Μετά την έγκριση του κανονισμού, οι επιπτώσεις του θα παρακολουθούνται και θα αξιολογούνται σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας. Οι δείκτες θα βασίζονται όσο το δυνατόν περισσότερο σε υφιστάμενα δεδομένα παρακολούθησης και θα προτιμάται η αυτοματοποιημένη ανάκτηση δεδομένων έναντι των ερωτηματολογίων. Τα δεδομένα παρακολούθησης και οι εκθέσεις αξιολόγησης θα είναι στη διάθεση του κοινού και θα παρέχουν λεπτομέρειες σχετικά με την αποτελεσματική εφαρμογή και επιβολή του παρόντος κανονισμού.

Δεδομένου ότι πολλοί ενδιαφερόμενοι φορείς πρότειναν τη θέσπιση ακόμη ισχυρότερων μέτρων, το ζήτημα της περαιτέρω ενίσχυσης της πολιτικής θα εξεταστεί σε μελλοντικές αξιολογήσεις.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Το **κεφάλαιο 1 (Γενικές διατάξεις)** καθορίζει το αντικείμενο του κανονισμού, δηλαδή τη δημιουργία ευρωπαϊκού δικτύου διασυνοριακής διαλειτουργικότητας συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών στην Ένωση και τη στήριξη των διασυνδέσεων μεταξύ των υφιστάμενων εθνικών δημόσιων υπηρεσιών. Περιλαμβάνει επίσης τους ορισμούς που χρησιμοποιούνται στα διάφορα μέσα. Για να προωθηθεί μια συνεκτική προσέγγιση της ΕΕ όσον αφορά τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα και να στηριχθούν οι τρεις βασικοί πυλώνες της πρότασης (λύσεις διαλειτουργικότητας, έργα στήριξης υλοποίησης πολιτικής και πλαίσιο διακυβέρνησης), το κεφάλαιο καθορίζει δύο γενικές υποχρεώσεις για τους φορείς του δημόσιου τομέα: τη διενέργεια αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας και τη στήριξη της ανταλλαγής λύσεων διαλειτουργικότητας εντός του δημόσιου τομέα. (Άρθρα 1-4)

Το **κεφάλαιο 2 (Λύσεις διαλειτουργικότητας)** ρυθμίζει τον καθορισμό λύσεων διαλειτουργικότητας με αναφορά: 1) στο Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας (στο εξής: ΕΠΔ) και τα οικεία ειδικά πλαίσια διαλειτουργικότητας, 2) στις προδιαγραφές και τις εφαρμογές για τη διαλειτουργική Ευρώπη που συνιστώνται από το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης. Η χρήση τους σε όλους τους τομείς και τα διοικητικά επίπεδα, παρόλο που δεν είναι υποχρεωτική, προωθείται μέσω των μηχανισμών που καθορίζονται στο κεφάλαιο 1 και στο κεφάλαιο 3. (Άρθρα 5-8)

Το **κεφάλαιο 3 (Μέτρα στήριξης)** καθορίζει μέτρα που αποσκοπούν στη στήριξη των φορέων του δημόσιου τομέα κατά την εφαρμογή του κανονισμού. Οι κανόνες που διέπουν τη στήριξη της υλοποίησης της πολιτικής καθορίζουν μια διαδικασία σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο τα έργα πολιτικής σε επίπεδο ΕΕ που υλοποιούνται βάσει του κανονισμού μπορούν να στηρίξουν την υλοποίηση της πολιτικής για τη διαλειτουργική και ψηφιακή ΕΕ σε ολόκληρο τον δημόσιο τομέα της ΕΕ. Το κεφάλαιο αυτό καθορίζει επίσης μέτρα καινοτομίας για την προώθηση της ανάπτυξης και της υιοθέτησης καινοτόμων λύσεων διαλειτουργικότητας σε διασυνοριακό πλαίσιο. Για την υποστήριξη περιβαλλόντων δοκιμής

καινοτόμων λύσεων διαλειτουργικότητας, η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει τη δημιουργία ρυθμιστικών δοκιμαστηρίων. Τα δοκιμαστήρια θα πρέπει να συμβάλλουν όχι μόνο στην ανάπτυξη νέων τεχνολογικών λύσεων, αλλά και στη ρυθμιστική μάθηση. Ένα σύστημα αξιολόγησης από ομοτίμους και διατάξεις περί κατάρτισης ενισχύουν δύο ακόμη σημαντικούς παράγοντες διευκόλυνσης της διαλειτουργικότητας: τις δεξιότητες και την ανταλλαγή γνώσεων. (Άρθρα 9-14)

Το **κεφάλαιο 4 (Διακυβέρνηση)** καθορίζει ένα πλαίσιο πολυεπίπεδης διακυβέρνησης. Στο «Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης», τα κράτη μέλη και οι εκπρόσωποι της Επιτροπής, της Επιτροπής των Περιφερειών και της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής θέτουν τους στρατηγικούς στόχους και συμφωνούν συγκεκριμένα μέτρα που μπορούν να διασφαλίσουν τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα του οικείου συστήματος δικτύου και πληροφοριών που παρέχει ή διαχειρίζεται ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες. Το Συμβούλιο υποστηρίζεται από μια κοινότητα (στο εξής: κοινότητα της διαλειτουργικής Ευρώπης) η οποία θα καταστήσει δυνατή τη συμμετοχή ενός ευρύτερου συνόλου ενδιαφερόμενων μερών και συμμετέχει η ίδια στα επιχειρησιακά καθήκοντα που συνδέονται με την εφαρμογή του κανονισμού. (Άρθρα 15-18)

Το **κεφάλαιο 5 (Σχεδιασμός, παρακολούθηση και αξιολόγηση)** θεσπίζει έναν ολοκληρωμένο μηχανισμό σχεδιασμού (στο εξής: θεματολόγιο για τη διαλειτουργική Ευρώπη). Μολονότι ο κανονισμός δεν προβλέπει μηχανισμό χρηματοδότησης, θεσπίζει μια νέα διάσταση σχεδιασμού σε διάφορα χρηματοδοτικά προγράμματα της ΕΕ και σχετικές εθνικές πρωτοβουλίες για την αύξηση των συνεργειών των μέτρων ψηφιοποίησης στον δημόσιο τομέα. Το κεφάλαιο καθορίζει περαιτέρω τους κανόνες παρακολούθησης και αξιολόγησης. (Άρθρα 19-20)

Το **κεφάλαιο 6 (Τελικές διατάξεις)** καθορίζει τις δαπάνες που συνδέονται με την παρούσα πρόταση και την ημερομηνία έναρξης ισχύος της. (Άρθρα 21-22)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη θέσπιση μέτρων για υψηλό επίπεδο διαλειτουργικότητας του δημόσιου τομέα σε ολόκληρη την Ένωση (πράξη για τη διαλειτουργική Ευρώπη)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 172,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής³⁴,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών³⁵,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Είναι αναγκαίο να ενισχυθεί η ανάπτυξη της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας των συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών στην Ένωση, ώστε να δοθεί η δυνατότητα στις δημόσιες διοικήσεις στην Ένωση να συνεργάζονται και να καθιστούν τις δημόσιες υπηρεσίες λειτουργικές σε διασυνοριακό επίπεδο. Η υφιστάμενη άτυπη συνεργασία θα πρέπει να αντικατασταθεί από σαφές νομικό πλαίσιο που θα καθιστά δυνατή τη διαλειτουργικότητα σε διαφορετικά διοικητικά επίπεδα και τομείς και θα διασφαλίζει απρόσκοπτες διασυνοριακές ροές δεδομένων για πραγματικά ευρωπαϊκές ψηφιακές υπηρεσίες. Η διαλειτουργικότητα του δημόσιου τομέα έχει σημαντικό αντίκτυπο στο δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας αγαθών και υπηρεσιών που προβλέπεται στις Συνθήκες, καθώς οι επαχθείς διοικητικές διαδικασίες μπορούν να δημιουργήσουν σημαντικά εμπόδια, ειδικότερα για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (στο εξής: ΜΜΕ).
- (2) Τα κράτη μέλη και η Ένωση καταβάλλουν προσπάθειες εδώ και πάνω από δύο δεκαετίες για να στηρίξουν τον εκσυγχρονισμό των δημόσιων διοικήσεων μέσω του ψηφιακού μετασχηματισμού, καθώς και να προωθήσουν τις βαθιές διασυνδέσεις που απαιτούνται για έναν πραγματικά ευρωπαϊκό ψηφιακό χώρο. Η ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Ψηφιακή Πυξίδα 2030: η ευρωπαϊκή οδός για την ψηφιακή

³⁴ ΕΕ C [...] της [...], σ. [...]

³⁵ ΕΕ C [...] της [...], σ. [...]

δεκαετία» [COM(2021) 118] επισημαίνει την ανάγκη να επιταχυνθεί η ψηφιοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών έως το 2030, μεταξύ άλλων με τη διασφάλιση της διαλειτουργικότητας σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης και σε όλες τις δημόσιες υπηρεσίες. Επίσης, η πανδημία COVID-19 αύξησε την ταχύτητα της ψηφιοποίησης, ωθώντας τις δημόσιες διοικήσεις να προσαρμοστούν στο διαδικτυακό πρότυπο, μεταξύ άλλων για διασυνοριακές ψηφιακές δημόσιες υπηρεσίες, καθώς και για πιο έξυπνη και πιο οικολογική χρήση των τεχνολογιών σύμφωνα με τους στόχους για το κλίμα και την ενέργεια που προβλέπονται στην Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία και στον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁶. Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί στο να συμβάλει σημαντικά στην επίτευξη αυτών των στόχων της Ένωσης με τη δημιουργία ενός πλαισίου διαρθρωμένης συνεργασίας για τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής για τη στήριξη της δημιουργίας ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών.

- (3) Η νέα δομή διακυβέρνησης θα πρέπει να έχει νομική εντολή να προωθήσει την περαιτέρω ανάπτυξη του Ευρωπαϊκού Πλαισίου Διαλειτουργικότητας και άλλων κοινών λύσεων διαλειτουργικότητας, όπως οι προδιαγραφές και οι εφαρμογές. Επίσης, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να θεσπίσει ένα σαφές και εύκολα αναγνωρίσιμο σήμα για ορισμένες λύσεις διαλειτουργικότητας. Θα πρέπει να προωθηθεί η δημιουργία μιας δυναμικής κοινότητας γύρω από ανοικτές λύσεις τεχνολογίας διακυβέρνησης.
- (4) Η εναρμόνιση των κανόνων, στο μέτρο του δυνατού, για όλους τους δημόσιους τομείς που ελέγχουν ή παρέχουν συστήματα δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για τη διευκόλυνση ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών είναι προς το συμφέρον, αφενός, μιας συνεκτικής προσέγγισης της διαλειτουργικότητας του δημόσιου τομέα σε ολόκληρη την Ένωση και, αφετέρου, της στήριξης της αρχής της χρηστής διοίκησης και της ελεύθερης κυκλοφορίας δεδομένων προσωπικού και μη προσωπικού χαρακτήρα εντός της Ένωσης. Ο στόχος αυτός περιλαμβάνει την Επιτροπή και άλλα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης, καθώς και φορείς του δημόσιου τομέα στα κράτη μέλη σε όλα τα επίπεδα διοίκησης: ενωσιακό, περιφερειακό και τοπικό. Οι οργανισμοί διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη συλλογή δεδομένων που υποβάλλονται βάσει κανονιστικών διατάξεων από τα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, η διαλειτουργικότητα αυτών των δεδομένων θα πρέπει επίσης να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (5) Η διασυνοριακή διαλειτουργικότητα καθίσταται δυνατή όχι μόνο μέσω κεντρικών ψηφιακών υποδομών των κρατών μελών, αλλά και μέσω μιας αποκεντρωμένης προσέγγισης. Αυτό συνεπάγεται την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των τοπικών διοικήσεων στα διάφορα κράτη μέλη χωρίς απαραιτήτως τα δεδομένα να περνούν από εθνικούς κόμβους. Επομένως, είναι αναγκαίο να αναπτυχθούν κοινές λύσεις σε όλα τα διοικητικά επίπεδα, ειδικότερα όσον αφορά τις προδιαγραφές και τις εφαρμογές. Οι ανάγκες για διασυνοριακές ψηφιακές αλληλεπιδράσεις αυξάνονται, με αποτέλεσμα να απαιτούνται λύσεις που μπορούν να καλύψουν αυτές τις ανάγκες. Με τον παρόντα κανονισμό, σκοπός είναι να διευκολυνθεί και να ενθαρρυνθεί η ανταλλαγή μεταξύ όλων των επιπέδων διοίκησης.

³⁶ Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2021, για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 401/2009 και (ΕΕ) 2018/1999 («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα») (ΕΕ L 243 της 9.7.2021, σ. 1).

- (6) Η διαλειτουργικότητα διευκολύνει την επιτυχημένη εφαρμογή πολιτικών, ειδικότερα όσων έχουν ισχυρή σύνδεση με τον δημόσιο τομέα, όπως η δικαιοσύνη και οι εσωτερικές υποθέσεις, η φορολογία και τα τελωνεία, οι μεταφορές, η υγεία, η γεωργία, καθώς και η ρύθμιση των επιχειρήσεων και της βιομηχανίας. Ωστόσο, η οπτική της διαλειτουργικότητας σε επίπεδο μεμονωμένου τομέα συνεπάγεται τον κίνδυνο υιοθέτησης διαφορετικών ή ασύμβατων λύσεων σε εθνικό ή τομεακό επίπεδο που προκαλούν νέους ηλεκτρονικούς φραγμούς οι οποίοι εμποδίζουν την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και τις συναφείς ελευθερίες κυκλοφορίας. Επίσης, υπάρχει κίνδυνος να υπονομευθεί ο ανοικτός χαρακτήρας και η ανταγωνιστικότητα των αγορών και η παροχή υπηρεσιών κοινής ωφέλειας στις επιχειρήσεις και τους πολίτες. Ως εκ τούτου, ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να διευκολύνει και να ενθαρρύνει τη διατομεακή διαλειτουργικότητα, καθώς και να εφαρμόζεται σε αυτή.
- (7) Προκειμένου να εξαλειφθεί ο κατακερματισμός του τοπίου της διαλειτουργικότητας στην Ευρώπη, θα πρέπει να προωθηθούν μια κοινή αντίληψη της διαλειτουργικότητας στην Ένωση και μια ολιστική προσέγγιση όσον αφορά τις λύσεις διαλειτουργικότητας. Η διαρθρωμένη συνεργασία θα πρέπει να στηρίζει μέτρα που προάγουν την ψηφιακά συμβατή και εξ ορισμού διαλειτουργική χάραξη πολιτικής. Επιπρόσθετα, θα πρέπει να προωθεί την αποδοτική διαχείριση και χρήση υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών και των αντίστοιχων συνιστωσών τους από φορείς του δημόσιου τομέα και θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης, κατά τρόπο που να καθιστά εφικτή τη δημιουργία και λειτουργία βιώσιμων και αποδοτικών διασυννοριακών δημόσιων υπηρεσιών.
- (8) Για τη δημιουργία διασυννοριακών διαλειτουργικών δημόσιων υπηρεσιών, είναι σημαντικό να δοθεί έμφαση στην πτυχή της διαλειτουργικότητας όσο το δυνατόν νωρίτερα κατά τη διαδικασία χάραξης πολιτικής. Ως εκ τούτου, κάθε δημόσιος οργανισμός που προτίθεται να δημιουργήσει νέο ή να τροποποιήσει υφιστάμενο σύστημα δικτύου και πληροφοριών το οποίο είναι πιθανό να έχει σημαντικές επιπτώσεις στη διασυννοριακή διαλειτουργικότητα θα πρέπει να προβαίνει σε αξιολόγηση διαλειτουργικότητας. Η αξιολόγηση αυτή είναι απαραίτητη προκειμένου να γίνει κατανοητό το μέγεθος των επιπτώσεων της προβλεπόμενης δράσης και για να προταθούν μέτρα για την αξιοποίηση των οφελών και την αντιμετώπιση του δυνητικού κόστους. Η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας θα πρέπει να είναι υποχρεωτική σε τρεις περιπτώσεις, οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της διασυννοριακής διαλειτουργικότητας. Σε άλλες περιπτώσεις, οι δημόσιοι οργανισμοί μπορούν να αποφασίζουν να διενεργήσουν την αξιολόγηση διαλειτουργικότητας σε εθελοντική βάση.
- (9) Υπό ορισμένες συνθήκες, μπορεί επίσης να είναι εύλογο και οικονομικό το αντικείμενο της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας να είναι ευρύτερο από ένα μεμονωμένο έργο, για παράδειγμα όταν φορείς του δημόσιου τομέα σκοπεύουν να δημιουργήσουν κοινή εφαρμογή ή πλατφόρμα επεξεργασίας. Σε αυτές τις άλλες περιπτώσεις, θα πρέπει να ενθαρρύνεται ιδιαίτερα να υπερβαίνει η αξιολόγηση την επίτευξη των στόχων για τη διαλειτουργική Ευρώπη προς πλήρη υλοποίηση της διαλειτουργικότητας.
- (10) Η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας θα πρέπει να αξιολογεί τις επιπτώσεις της προβλεπόμενης δράσης στη διασυννοριακή διαλειτουργικότητα του συστήματος δικτύου και πληροφοριών, για παράδειγμα, λαμβάνοντας υπόψη την προέλευση, τη φύση, την ιδιαιτερότητα και την κλίμακα των εν λόγω επιπτώσεων. Το αποτέλεσμα

της εν λόγω αξιολόγησης θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τον προσδιορισμό των κατάλληλων μέτρων που πρέπει να ληφθούν για τη δημιουργία ή την τροποποίηση του συστήματος δικτύου και πληροφοριών.

- (11) Ο οργανισμός θα πρέπει να δημοσιεύει το αποτέλεσμα της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας στον ιστότοπό του. Η δημοσίευση του αποτελέσματος δεν θα πρέπει να θέτει σε κίνδυνο δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας ή το εμπορικό απόρρητο και θα πρέπει να περιορίζεται, όταν αυτό δικαιολογείται για λόγους δημόσιας τάξης ή ασφάλειας. Θα πρέπει να τηρούνται οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που διέπουν την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
- (12) Οι φορείς του δημόσιου τομέα ή τα θεσμικά και λοιπά όργανα ή οργανισμοί της Ένωσης που αναζητούν λύσεις διαλειτουργικότητας θα πρέπει να μπορούν να ζητούν από άλλους φορείς του δημόσιου τομέα ή θεσμικά και λοιπά όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης τον κώδικα λογισμικού που χρησιμοποιούν οι εν λόγω οργανισμοί, μαζί με τη σχετική τεκμηρίωση. Η κοινοποίηση θα πρέπει να καταστεί προεπιλογή μεταξύ των φορέων του δημόσιου τομέα και των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης, ενώ για τη μη κοινοποίηση θα πρέπει να απαιτείται νομική αιτιολόγηση. Επίσης, οι φορείς του δημόσιου τομέα ή τα θεσμικά και λοιπά όργανα ή οργανισμοί της Ένωσης θα πρέπει να επιδιώκουν την ανάπτυξη νέων λύσεων διαλειτουργικότητας ή την περαιτέρω ανάπτυξη υφιστάμενων λύσεων διαλειτουργικότητας.
- (13) Όταν οι δημόσιες διοικήσεις αποφασίζουν να κοινοποιήσουν τις λύσεις τους σε άλλες δημόσιες διοικήσεις ή στο κοινό, ενεργούν προς το δημόσιο συμφέρον. Αυτό είναι ακόμη πιο σημαντικό στην περίπτωση καινοτόμων τεχνολογιών: για παράδειγμα, ο ανοικτός κώδικας καθιστά τους αλγόριθμους διαφανείς και επιτρέπει τη διενέργεια ανεξάρτητων ελέγχων και την επίτευξη αναπαραγωγίμων δομικών στοιχείων. Η κοινοποίηση λύσεων διαλειτουργικότητας μεταξύ της δημόσιας διοίκησης θα πρέπει να θέσει τους όρους για την επίτευξη ενός ανοικτού οικοσυστήματος ψηφιακών τεχνολογιών για τον δημόσιο τομέα, το οποίο μπορεί να αποφέρει πολλαπλά οφέλη.
- (14) Κατά την παρακολούθηση της συνοχής των λύσεων διαλειτουργικότητας και την υποβολή προτάσεων για μέτρα με σκοπό τη διασφάλιση της συμβατότητάς τους με υφιστάμενες λύσεις που έχουν κοινό σκοπό, το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την τεχνολογική απαξίωση των λύσεων.
- (15) Το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας (στο εξής: ΕΠΔ) θα πρέπει να διασφαλίζει τη συνοχή και να αναγνωριστεί ως ενιαίο σημείο αναφοράς για την προσέγγιση της Ένωσης όσον αφορά τη διαλειτουργικότητα στον τομέα των δημόσιων υπηρεσιών. Επίσης, ειδικά πλαίσια διαλειτουργικότητας μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες συγκεκριμένων τομέων, πεδίων ή διοικητικών επιπέδων. Τα εν λόγω πλαίσια θα πρέπει να προωθούν περαιτέρω την εφαρμογή λύσεων διαλειτουργικότητας.
- (16) Το ΕΠΔ θα πρέπει να αναπτυχθεί από το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης, το οποίο θα απαρτίζεται, μεταξύ άλλων, από έναν εκπρόσωπο κάθε κράτους μέλους. Επομένως, τα κράτη μέλη, μαζί με τα άλλα μέλη του Συμβουλίου της διαλειτουργικής Ευρώπης, βρίσκονται στο επίκεντρο της ανάπτυξης και της υλοποίησης του ΕΠΔ. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης θα πρέπει να επικαιροποιεί το ΕΠΔ, όταν αυτό είναι αναγκαίο.

- (17) Τα ειδικά πλαίσια διαλειτουργικότητας που εκδίδονται για τη συμπλήρωση του ΕΠΔ θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη και να μην θίγουν τα υφιστάμενα τομεακά πλαίσια που αναπτύσσονται σε επίπεδο Ένωσης (για παράδειγμα στον τομέα της υγείας).
- (18) Η διαλειτουργικότητα συνδέεται άμεσα με τις ανοικτές προδιαγραφές και τα ανοικτά πρότυπα και εξαρτάται από τη χρήση τους. Επομένως, ο δημόσιος τομέας της Ένωσης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να καταλήγει σε συμφωνία για οριζόντιες ανοικτές προδιαγραφές και άλλες λύσεις για την προώθηση της διαλειτουργικότητας. Το νέο πλαίσιο θα πρέπει να προβλέπει μια σαφή διαδικασία για τη δημιουργία και την προώθηση τέτοιων συμφωνημένων λύσεων διαλειτουργικότητας στο μέλλον. Με τον τρόπο αυτόν, ο δημόσιος τομέας θα έχει πιο συντονισμένη φωνή για να προωθεί τις ανάγκες του δημόσιου τομέα και τις δημόσιες αξίες σε ευρύτερες συζητήσεις.
- (19) Πολλές προδιαγραφές διαλειτουργικότητας που χρησιμοποιούνται από τον δημόσιο τομέα θα μπορούσαν να προκύψουν από την ισχύουσα νομοθεσία της Ένωσης. Συνεπώς, είναι αναγκαίο να υπάρξει σύνδεση μεταξύ όλων των προδιαγραφών συστημάτων δικτύου και πληροφοριών του δημόσιου τομέα των οποίων η χρήση είναι υποχρεωτική λόγω ενωσιακών νομικών διατάξεων. Δεν είναι πάντα εύκολο για τις αρχές υλοποίησης να εντοπίζουν τις απαιτήσεις στον πλέον πρόσφατο και μηχαναγνώσιμο μορφότυπο. Ένα ενιαίο σημείο εισόδου και σαφείς κανόνες για τα μεταδεδομένα των εν λόγω πληροφοριών αναμένεται ότι θα βοηθήσουν τους φορείς του δημόσιου τομέα να διασφαλίσουν ότι οι υποδομές ψηφιακών υπηρεσιών τους τηρούν τους υφιστάμενους και τους μελλοντικούς κανόνες.
- (20) Θα πρέπει να δημιουργηθεί μια πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης ως σημείο αναφοράς για λύσεις, γνώσεις και μια κοινότητα διαλειτουργικότητας. Η πύλη θα πρέπει να δημιουργηθεί ως σύνδεσμος προς επίσημες πηγές, αλλά θα πρέπει να είναι επίσης ανοικτή σε στοιχεία που συνεισφέρει η κοινότητα της διαλειτουργικής Ευρώπης.
- (21) Η πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης θα πρέπει να δημοσιοποιεί λύσεις που τηρούν τις αρχές ανοικτού χαρακτήρα, τεχνολογικής ουδετερότητας και ασφάλειας του ΕΠΔ. Δεδομένου ότι ο ανοικτός κώδικας παρέχει στους χρήστες τη δυνατότητα να αξιολογούν και να επιθεωρούν ενεργά τη διαλειτουργικότητα και την ασφάλεια των λύσεων, είναι σημαντικό ο ανοικτός κώδικας να στηρίζει την εφαρμογή λύσεων διαλειτουργικότητας. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να προωθηθεί η χρήση αδειών ανοικτού κώδικα για την ενίσχυση της νομικής σαφήνειας και της αμοιβαίας αναγνώρισης αδειών στα κράτη μέλη.
- (22) Επί του παρόντος, οι δημόσιες υπηρεσίες της Ένωσης που παρέχονται ηλεκτρονικά ή υπόκεινται σε ηλεκτρονική διαχείριση εξαρτώνται σε πολλές περιπτώσεις από μη ενωσιακούς παρόχους. Είναι προς το στρατηγικό συμφέρον της Ένωσης να διασφαλίσει ότι διατηρεί και αναπτύσσει ουσιώδεις τεχνολογικές ικανότητες για τη διασφάλιση της ψηφιακής ενιαίας αγοράς της, και ειδικότερα για τη διασφάλιση της παροχής υπηρεσιών, την προστασία κρίσιμων συστημάτων δικτύου και πληροφοριών και την παροχή βασικών υπηρεσιών. Τα μέτρα στήριξης της διαλειτουργικής Ευρώπης θα πρέπει να βοηθούν τις δημόσιες διοικήσεις να εξελίσσονται και να είναι σε θέση να ενσωματώνουν νέες προκλήσεις και νέους τομείς σε διασυνοριακό πλαίσιο. Η διαλειτουργικότητα αποτελεί προϋπόθεση για την αποφυγή του τεχνολογικού εγκλωβισμού, τη διευκόλυνση τεχνικών εξελίξεων και την προώθηση της

καινοτομίας, μέσω των οποίων αναμένεται να τονωθεί η παγκόσμια ανταγωνιστικότητα της Ένωσης.

- (23) Είναι αναγκαίο να θεσπιστεί μηχανισμός διακυβέρνησης για τη διευκόλυνση της εφαρμογής των πολιτικών της Ένωσης με τρόπο που διασφαλίζει τη διαλειτουργικότητα. Ο μηχανισμός αυτός θα πρέπει να εστιάζει στη διαλειτουργική ψηφιακή υλοποίηση των πολιτικών μετά την έγκρισή τους με τη μορφή νομικών πράξεων και να χρησιμεύει για την ανάπτυξη λύσεων διαλειτουργικότητας με βάση τις ανάγκες. Ο μηχανισμός θα πρέπει να στηρίζει τους φορείς του δημόσιου τομέα. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης θα πρέπει να προτείνει έργα στήριξης των φορέων του δημόσιου τομέα στην Επιτροπή, η οποία θα πρέπει να αποφασίζει αν θα εκτελέσει τα έργα.
- (24) Όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης θα πρέπει να συνεργάζονται με καινοτόμους οργανισμούς —είτε πρόκειται για εταιρείες είτε για μη κερδοσκοπικούς φορείς— σε θέματα σχεδιασμού, ανάπτυξης και λειτουργίας δημόσιων υπηρεσιών. Η στήριξη της συνεργασίας σε θέματα GovTech μεταξύ φορέων του δημόσιου τομέα, αφενός, και νεοφυών επιχειρήσεων και καινοτόμων MME, αφετέρου, ή η συνεργασία με τη συμμετοχή κυρίως οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών (CivicTech) αποτελεί αποτελεσματικό μέσο για τη στήριξη της καινοτομίας στον δημόσιο τομέα και την προώθηση της χρήσης εργαλείων διαλειτουργικότητας στους διάφορους εταίρους του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα. Η στήριξη ενός ανοικτού οικοσυστήματος GovTech στην Ένωση που φέρνει σε επαφή δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς σε διασυνοριακό επίπεδο, με τη συμμετοχή διαφορετικών επιπέδων διακυβέρνησης, αναμένεται να καταστήσει δυνατή την ανάπτυξη καινοτόμων πρωτοβουλιών με στόχο τον σχεδιασμό και την ανάπτυξη λύσεων διαλειτουργικότητας GovTech.
- (25) Ο προσδιορισμός κοινών αναγκών και προτεραιοτήτων καινοτομίας και η εστίαση των κοινών προσπάθειών GovTech και πειραματισμού σε διασυνοριακό επίπεδο θα βοηθήσουν τους φορείς του δημόσιου τομέα της Ένωσης να ανταλλάσσουν εμπειρίες από κινδύνους, διδάγματα που αντλούνται και αποτελέσματα των έργων στήριξης της καινοτομίας. Οι εν λόγω δραστηριότητες θα αξιοποιήσουν ειδικότερα την πλούσια δεξαμενή τεχνολογικών νεοφυών επιχειρήσεων και MME της Ένωσης. Τα επιτυχημένα έργα και μέτρα καινοτομίας GovTech που υλοποιούνται πιλοτικά μέσω μέτρων καινοτομίας για τη διαλειτουργική Ευρώπη θα πρέπει να συμβάλουν στην αναβάθμιση εργαλείων και λύσεων διαλειτουργικότητας GovTech με σκοπό την περαιτέρω χρήση τους.
- (26) Τα μέτρα στήριξης της διαλειτουργικής Ευρώπης θα μπορούσαν να επωφεληθούν από ασφαλείς χώρους πειραματισμού, διασφαλίζοντας παράλληλα την υπεύθυνη καινοτομία και την ενσωμάτωση κατάλληλων μέτρων μετριασμού των κινδύνων και διασφαλίσεων. Για να εξασφαλιστεί ένα νομικό πλαίσιο που να είναι φιλικό προς την καινοτομία και ανθεκτικό στις μελλοντικές εξελίξεις και διαταραχές, θα πρέπει να καταστεί δυνατή η εκτέλεση τέτοιων έργων σε ρυθμιστικά δοκιμαστήρια. Τα ρυθμιστικά δοκιμαστήρια θα πρέπει να αποτελούνται από ελεγχόμενα περιβάλλοντα δοκιμών που διευκολύνουν την ανάπτυξη και τη δοκιμή καινοτόμων λύσεων πριν από την ενσωμάτωση των εν λόγω συστημάτων στα συστήματα δικτύου και πληροφοριών του δημόσιου τομέα. Οι στόχοι των ρυθμιστικών δοκιμαστηρίων θα πρέπει να είναι: η προώθηση της διαλειτουργικότητας μέσω καινοτόμων λύσεων, με τη δημιουργία ελεγχόμενου περιβάλλοντος πειραματισμού και δοκιμών με σκοπό τη διασφάλιση της εναρμόνισης των λύσεων με τον παρόντα κανονισμό και άλλες σχετικές νομοθετικές

πράξεις της Ένωσης και των κρατών μελών· η ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου για τους φορείς καινοτομίας και τις αρμόδιες αρχές· και η αύξηση της κατανόησης των ευκαιριών, των αναδυόμενων κινδύνων και των επιπτώσεων των νέων λύσεων. Για να διασφαλιστεί ομοιόμορφη εφαρμογή σε ολόκληρη την Ένωση και οικονομίες κλίμακας, είναι σκόπιμο να θεσπιστούν κοινοί κανόνες για την υλοποίηση των ρυθμιστικών δοκιμαστηρίων. Ο Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων μπορεί να επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο σε θεσμικά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης στο πλαίσιο ρυθμιστικών δοκιμαστηρίων, σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 2 στοιχείο θ) του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

- (27) Είναι αναγκαίο να προβλεφθεί νομική βάση για τη χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που έχουν συλλεχθεί για άλλους σκοπούς, προκειμένου να αναπτυχθούν ορισμένες λύσεις διαλειτουργικότητας προς το δημόσιο συμφέρον εντός του ρυθμιστικού δοκιμαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Ο κανονισμός αποσκοπεί μόνο στη θέσπιση νομικής βάσης για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο του ρυθμιστικού δοκιμαστηρίου. Για οποιαδήποτε άλλη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού απαιτείται χωριστή νομική βάση.
- (28) Είναι αναγκαίο να βελτιωθεί η σωστή κατανόηση των θεμάτων διαλειτουργικότητας, ιδίως από υπαλλήλους του δημόσιου τομέα. Η συνεχής κατάρτιση είναι καίριας σημασίας από την άποψη αυτή και θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η συνεργασία και ο συντονισμός επί του θέματος. Πέρα από την κατάρτιση σχετικά με λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη, όλες οι πρωτοβουλίες θα πρέπει, κατά περίπτωση, να βασίζονται σε ή να συνοδεύονται από ανταλλαγή εμπειριών και λύσεων, καθώς και ανταλλαγή και προώθηση βέλτιστων πρακτικών.
- (29) Για να δημιουργηθεί ένας μηχανισμός που θα διευκολύνει τη διαδικασία αμοιβαίας μάθησης μεταξύ φορέων του δημόσιου τομέα και την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών για την εφαρμογή λύσεων για τη διαλειτουργική Ευρώπη σε όλα τα κράτη μέλη, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν διατάξεις σχετικά με τη διαδικασία αξιολόγησης από ομοτίμους. Οι αξιολογήσεις από ομοτίμους μπορούν να προσφέρουν πολύτιμες πληροφορίες και συστάσεις για τον φορέα του δημόσιου τομέα που υποβάλλεται σε αξιολόγηση. Ειδικότερα, θα μπορούσαν να συμβάλουν στη διευκόλυνση της μεταφοράς τεχνολογιών, εργαλείων, μέτρων και διαδικασιών μεταξύ των κρατών μελών που συμμετέχουν στην αξιολόγηση από ομοτίμους. Δημιουργούν μια λειτουργική διαδρομή για την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών μεταξύ κρατών μελών με διαφορετικά επίπεδα ωριμότητας σε θέματα διαλειτουργικότητας. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η διαδικασία αξιολόγησης από ομοτίμους είναι οικονομικά αποδοτική και παράγει σαφή και αδιάσειστα αποτελέσματα, καθώς και για να αποφευχθεί η περιττή επιβάρυνση, η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη βέλτιστη οργάνωση των εν λόγω αξιολογήσεων από ομοτίμους, με βάση τις ανάγκες που προκύπτουν και αφού ζητήσει τη γνώμη του Συμβουλίου της διαλειτουργικής Ευρώπης.
- (30) Για να αναπτυχθεί η γενική κατεύθυνση της διαρθρωμένης συνεργασίας για τη διαλειτουργική Ευρώπη με σκοπό την προώθηση της ψηφιακής διασύνδεσης και της

διαλειτουργικότητας των δημόσιων υπηρεσιών στην Ένωση και για να εποπτεύονται οι στρατηγικές δραστηριότητες και οι δραστηριότητες υλοποίησης που σχετίζονται με την εν λόγω συνεργασία, θα πρέπει να συσταθεί Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης θα πρέπει να εκτελεί τα καθήκοντά του λαμβάνοντας υπόψη τους κανόνες και τις λύσεις διασυννοριακής διαλειτουργικότητας που έχουν ήδη υλοποιηθεί για τα υφιστάμενα συστήματα δικτύου και πληροφοριών.

- (31) Έχουν συσταθεί ορισμένα όργανα της Ένωσης, όπως το ευρωπαϊκό συμβούλιο καινοτομίας δεδομένων και το συμβούλιο του ευρωπαϊκού χώρου δεδομένων για την υγεία, τα οποία έχουν επιφορτιστεί, μεταξύ άλλων, με την ενίσχυση της διαλειτουργικότητας σε επίπεδο συγκεκριμένου τομέα ή συγκεκριμένης πολιτικής. Ωστόσο, κανένα από τα υφιστάμενα όργανα δεν είναι επιφορτισμένο με την αντιμετώπιση του ζητήματος της διασυννοριακής διαλειτουργικότητας των συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών στην Ένωση. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης που συστήνεται με τον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να στηρίζει τα όργανα της Ένωσης που επεξεργάζονται πολιτικές, δράσεις και λύσεις σχετικές με τη διασυννοριακή διαλειτουργικότητα συστημάτων δικτύου και πληροφοριών τα οποία χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών στην Ένωση, για παράδειγμα σχετικά με τη σημασιολογική διαλειτουργικότητα για τη φορητότητα και τη δυνατότητα περαιτέρω χρήσης των χώρων δεδομένων. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης θα πρέπει να επικοινωνεί με όλους τους σχετικούς φορείς της Ένωσης, προκειμένου να διασφαλίζονται η εναρμόνιση και οι συνέργειες μεταξύ των δράσεων διασυννοριακής διαλειτουργικότητας και των ειδικών ανά τομέα δράσεων.
- (32) Για την προώθηση της διαλειτουργικότητας του δημόσιου τομέα χρειάζεται η ενεργός συμμετοχή και δέσμευση εμπειρογνομόνων, επαγγελματιών του τομέα, χρηστών και ενδιαφερόμενων μελών του κοινού σε όλα τα κράτη μέλη, σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης, καθώς και η συμμετοχή διεθνών εταίρων και του ιδιωτικού τομέα. Προκειμένου να αξιοποιηθεί η εμπειρογνωσία, οι δεξιότητες και η δημιουργικότητά τους, ένα ειδικό ανοικτό φόρουμ (στο εξής: κοινότητα της διαλειτουργικής Ευρώπης) θα πρέπει να συμβάλει στη διοχέτευση των παρατηρήσεων, των αναγκών των χρηστών και των επιχειρησιακών αναγκών, στον εντοπισμό τομέων προς περαιτέρω ανάπτυξη και στην εξέταση προτεραιοτήτων για συνεργασία στον τομέα της διαλειτουργικότητας της ΕΕ. Η ίδρυση της κοινότητας της διαλειτουργικής Ευρώπης θα πρέπει να στηρίζει τον συντονισμό και τη συνεργασία μεταξύ των βασικών στρατηγικών και επιχειρησιακών παραγόντων στον τομέα της διαλειτουργικότητας.
- (33) Η κοινότητα της διαλειτουργικής Ευρώπης θα πρέπει να είναι ανοικτή σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Η πρόσβαση στην κοινότητα της διαλειτουργικής Ευρώπης θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο εύκολη, χωρίς περιττά εμπόδια και επιβαρύνσεις. Η κοινότητα της διαλειτουργικής Ευρώπης θα πρέπει να φέρνει σε επαφή δημόσιους και ιδιωτικούς ενδιαφερόμενους φορείς, συμπεριλαμβανομένων πολιτών, με εμπειρογνωσία στον τομέα της διασυννοριακής διαλειτουργικότητας, οι οποίοι προέρχονται από διαφορετικά υπόβαθρα, όπως η ακαδημαϊκή κοινότητα, η έρευνα και η καινοτομία, η εκπαίδευση, η τυποποίηση και οι προδιαγραφές, οι επιχειρήσεις και η δημόσια διοίκηση όλων των επιπέδων.

- (34) Για να διασφαλιστεί η αποδοτική εφαρμογή των κανόνων που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό, είναι αναγκαίο να οριστούν εθνικές αρμόδιες αρχές που θα είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή του. Σε πολλά κράτη μέλη, υπάρχουν ήδη οντότητες επιφορτισμένες με την ανάπτυξη της διαλειτουργικότητας. Οι εν λόγω οντότητες θα μπορούσαν να αναλάβουν τον ρόλο της αρμόδιας αρχής σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
- (35) Θα πρέπει να θεσπιστεί ένα θεματολόγιο για τη διαλειτουργική Ευρώπη ως το κύριο μέσο της Ένωσης για τον συντονισμό των δημόσιων επενδύσεων σε λύσεις διαλειτουργικότητας. Το θεματολόγιο θα πρέπει να παρέχει ολοκληρωμένη επισκόπηση των χρηματοδοτικών δυνατοτήτων και των χρηματοδοτικών δεσμεύσεων στον τομέα, ενσωματώνοντας, κατά περίπτωση, τα σχετικά προγράμματα της Ένωσης. Αυτό αναμένεται να συμβάλει στη δημιουργία συνεργειών, στον συντονισμό της χρηματοδοτικής στήριξης που σχετίζεται με την ανάπτυξη της διαλειτουργικότητας και στην αποφυγή αλληλεπικαλύψεων.
- (36) Θα πρέπει να συγκεντρωθούν πληροφορίες προκειμένου να αξιολογηθεί η αποτελεσματικότητα του παρόντος κανονισμού ως προς την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων του και να υποβληθούν παρατηρήσεις για την αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού σύμφωνα με την παράγραφο 22 της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου³⁷. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θα πρέπει να διενεργήσει παρακολούθηση και αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού. Η αξιολόγηση θα πρέπει να βασίζεται στα πέντε κριτήρια της αποδοτικότητας, της αποτελεσματικότητας, της συνάφειας, της συνοχής και της ενωσιακής προστιθέμενης αξίας. Η αξιολόγηση θα πρέπει να αποτελέσει τη βάση για τις εκτιμήσεις επιπτώσεων ενδεχόμενων περαιτέρω μέτρων. Στην παρακολούθηση θα πρέπει να ενσωματώνονται υφιστάμενες πηγές δεδομένων και διαδικασίες παρακολούθησης.
- (37) Προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίοι όροι για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για τον καθορισμό κανόνων και προϋποθέσεων για τη δημιουργία και τη λειτουργία ρυθμιστικών δοκιμαστηρίων.
- (38) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η διαλειτουργικότητα εντός των δημόσιων διοικήσεων σε όλη την Ένωση, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων του, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων των Συνθηκών, ιδίως όσον αφορά την ενίσχυση της ενιαίας αγοράς.
- (39) Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να μετατεθεί κατά τρεις μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του, προκειμένου να δοθεί στα κράτη μέλη και στα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης επαρκής χρόνος για να προετοιμαστούν για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Ο χρόνος αυτός είναι αναγκαίος για τη σύσταση του Συμβουλίου της διαλειτουργικής Ευρώπης και της

³⁷ EE L 123 της 12.5. 2016, σ. 1.

κοινότητας της διαλειτουργικής Ευρώπης, καθώς και για τον ορισμό των εθνικών αρμόδιων αρχών και των συντονιστών διαλειτουργικότητας.

- (40) Ζητήθηκε η γνώμη του Ευρωπαϊκού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁸, ο οποίος γνωμοδότησε στις ...

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Κεφάλαιο 1 **Γενικές διατάξεις**

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει μέτρα για την προώθηση της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών στην Ένωση, με τη θέσπιση κοινών κανόνων και πλαισίου συντονισμού για τη διαλειτουργικότητα του δημόσιου τομέα, με στόχο την προώθηση της ανάπτυξης διαλειτουργικών διευρωπαϊκών υποδομών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών.
2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε φορείς του δημόσιου τομέα των κρατών μελών και σε θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης που παρέχουν ή διαχειρίζονται συστήματα δικτύου ή πληροφοριών τα οποία καθιστούν δυνατή την ηλεκτρονική παροχή ή διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «διασυνοριακή διαλειτουργικότητα»: η ικανότητα χρήσης συστημάτων δικτύου και πληροφοριών από φορείς του δημόσιου τομέα σε διαφορετικά κράτη μέλη και θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης για να αλληλεπιδρούν μεταξύ τους με την ανταλλαγή δεδομένων μέσω ηλεκτρονικών επικοινωνιών·
- 2) «σύστημα δικτύου και πληροφοριών»: σύστημα δικτύου και πληροφοριών όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 1 της πρότασης για οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με μέτρα για υψηλό κοινό επίπεδο κυβερνοασφάλειας σε ολόκληρη την Ένωση και για την κατάργηση της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148 (πρόταση οδηγίας NIS 2)·

³⁸ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

3) «λύση διαλειτουργικότητας»: τεχνική προδιαγραφή, συμπεριλαμβανομένου προτύπου, ή άλλη λύση, συμπεριλαμβανομένων εννοιολογικών πλαισίων, κατευθυντήριων γραμμών και εφαρμογών, η οποία περιγράφει νομικές, οργανωτικές, σημασιολογικές ή τεχνικές απαιτήσεις που πρέπει να πληροί ένα σύστημα δικτύου και πληροφοριών ώστε να ενισχύει τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα·

4) «φορέας του δημόσιου τομέα»: φορέας του δημόσιου τομέα όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1024·

5) «δεδομένα»: δεδομένα όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2022/868 σχετικά με την ευρωπαϊκή διακυβέρνηση δεδομένων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1724 (πράξη για τη διακυβέρνηση δεδομένων)³⁹.

6) «μηχαναγνώσιμος μορφότυπος»: μηχαναγνώσιμος μορφότυπος όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 13 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1024·

7) «GovTech»: συνεργασία βάσει τεχνολογίας μεταξύ φορέων του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα που στηρίζουν τον ψηφιακό μετασχηματισμό του δημόσιου τομέα·

8) «πρότυπο»: πρότυπο όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1025/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁰.

9) «ανώτατο διοικητικό επίπεδο»: διοικητικό στέλεχος, όργανο διοίκησης ή συντονισμού και εποπτείας στο ανώτερο διοικητικό επίπεδο, λαμβανομένων υπόψη των ρυθμίσεων διακυβέρνησης υψηλού επιπέδου σε κάθε θεσμικό και λοιπό όργανο και οργανισμό της Ένωσης.

Άρθρο 3

Αξιολόγηση διαλειτουργικότητας

1. Όταν φορέας του δημόσιου τομέα ή θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός της Ένωσης προτίθεται να συστήσει νέο ή να τροποποιήσει σημαντικά υφιστάμενο σύστημα δικτύου και πληροφοριών που καθιστά δυνατή την ηλεκτρονική παροχή ή διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών, διενεργεί εκτίμηση των επιπτώσεων της σχεδιαζόμενης δράσης στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα (στο εξής: αξιολόγηση διαλειτουργικότητας) στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν η σκοπούμενη σύσταση ή τροποποίηση επηρεάζει ένα ή περισσότερα συστήματα δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών σε διάφορους τομείς ή δημόσιες διοικήσεις·

³⁹ Κανονισμός (ΕΕ) 2022/868 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2022, σχετικά με την ευρωπαϊκή διακυβέρνηση δεδομένων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1724 (πράξη για τη διακυβέρνηση δεδομένων) (ΕΕ L 152 της 3.6.2022, σ. 1).

⁴⁰ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1025/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με την ευρωπαϊκή τυποποίηση, την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 89/686/ΕΟΚ και 93/15/ΕΟΚ και των οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 94/9/ΕΚ, 94/25/ΕΚ, 95/16/ΕΚ, 97/23/ΕΚ, 98/34/ΕΚ, 2004/22/ΕΚ, 2007/23/ΕΚ, 2009/23/ΕΚ και 2009/105/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 87/95/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της απόφασης αριθ. 1673/2006/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 316 της 14.11.2012, σ. 12).

- β) όταν η σκοπούμενη σύσταση ή τροποποίηση θα έχει κατά πάσα πιθανότητα ως αποτέλεσμα την ανάθεση συμβάσεων για συστήματα δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών πάνω από το κατώτατο όριο που ορίζεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2014/24/ΕΕ·
- γ) όταν η σκοπούμενη σύσταση ή τροποποίηση αφορά σύστημα δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιείται για την παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών και χρηματοδοτείται μέσω προγραμμάτων της Ένωσης.

Ο ενδιαφερόμενος φορέας του δημόσιου τομέα ή το ενδιαφερόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός της Ένωσης δύναται επίσης να διενεργεί την αξιολόγηση διαλειτουργικότητας σε άλλες περιπτώσεις.

2. Η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας διενεργείται πριν από τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τις νομικές, οργανωτικές, σημασιολογικές ή τεχνικές απαιτήσεις για το νέο ή τροποποιημένο σύστημα δικτύου και πληροφοριών με δεσμευτικό τρόπο. Επιτρέπεται να διενεργείται μια και μόνο αξιολόγηση διαλειτουργικότητας για την κάλυψη ενός συνόλου απαιτήσεων και περισσότερων του ενός συστημάτων δικτύου και πληροφοριών.

Ο ενδιαφερόμενος φορέας του δημόσιου τομέα ή το ενδιαφερόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός της Ένωσης δημοσιεύει στον ιστότοπό του έκθεση στην οποία παρουσιάζονται τα αποτελέσματα της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας.

3. Οι εθνικές αρμόδιες αρχές και οι συντονιστές διαλειτουργικότητας παρέχουν την απαραίτητη στήριξη για τη διενέργεια της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας. Η Επιτροπή μπορεί να παρέχει τεχνικά εργαλεία για την υποστήριξη της αξιολόγησης.
4. Η αξιολόγηση διαλειτουργικότητας περιέχει τουλάχιστον:
 - α) περιγραφή της σκοπούμενης δράσης και των επιπτώσεών της στη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα ενός ή περισσότερων σχετικών συστημάτων δικτύου και πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένου του εκτιμώμενου κόστους για την προσαρμογή των σχετικών συστημάτων δικτύου και πληροφοριών·
 - β) περιγραφή του επιπέδου εναρμόνισης των σχετικών συστημάτων δικτύου και πληροφοριών με το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας και με τις λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη, μετά τη δράση και των σημείων βελτίωσης σε σύγκριση με το επίπεδο εναρμόνισης πριν από τη δράση·
 - γ) περιγραφή των διεπαφών προγραμματισμού εφαρμογών που καθιστούν δυνατή την αλληλεπίδραση μηχανής με μηχανή με τα δεδομένα που θεωρούνται σημαντικά για σκοπούς διασυνοριακών ανταλλαγών με άλλα συστήματα δικτύου και πληροφοριών.

5. Ο ενδιαφερόμενος φορέας του δημόσιου τομέα ή το ενδιαφερόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός της Ένωσης ζητεί τη γνώμη των αποδεκτών των υπηρεσιών που επηρεάζονται ή των εκπροσώπων τους σχετικά με τη σκοπούμενη δράση, εάν αυτή επηρεάζει άμεσα τους αποδέκτες. Η διαβούλευση αυτή δεν θίγει την προστασία εμπορικών ή δημόσιων συμφερόντων ή την ασφάλεια των εν λόγω συστημάτων.

6. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το περιεχόμενο της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας έως τις ... το αργότερο [ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού], συμπεριλαμβανομένων πρακτικών καταλόγων ελέγχου.

Άρθρο 4

Κοινοποίηση και περαιτέρω χρήση λύσεων διαλειτουργικότητας μεταξύ φορέων του δημόσιου τομέα, θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης

1. Οι οργανισμοί του δημόσιου τομέα ή τα θεσμικά και λοιπά όργανα ή οργανισμοί της Ένωσης διαθέτουν σε κάθε άλλη οντότητα που το ζητεί λύσεις διαλειτουργικότητας που στηρίζουν τις δημόσιες υπηρεσίες που αυτή παρέχει ή διαχειρίζεται ηλεκτρονικά. Το κοινοποιούμενο περιεχόμενο περιλαμβάνει την τεχνική τεκμηρίωση και, κατά περίπτωση, τον τεκμηριωμένο πηγαίο κώδικα. Αυτή η υποχρέωση κοινοποίησης δεν ισχύει για καμία από τις ακόλουθες λύσεις διαλειτουργικότητας:
 - α) λύσεις που στηρίζουν διαδικασίες οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της δημόσιας αποστολής των ενδιαφερόμενων φορέων του δημόσιου τομέα ή των θεσμικών και λοιπών οργάνων ή οργανισμών της Ένωσης, όπως ορίζεται από το δίκαιο ή από άλλους δεσμευτικούς κανόνες ή, εάν δεν υπάρχουν τέτοιοι κανόνες, όπως καθορίζεται σύμφωνα με την κοινή διοικητική πρακτική στις εκάστοτε δημόσιες διοικήσεις του κράτους μέλους ή της Ένωσης, υπό τον όρο ότι το πεδίο της δημόσιας αποστολής είναι διαφανές και υπόκειται σε επανεξέταση·
 - β) λύσεις για τις οποίες τρίτα μέρη κατέχουν δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας και δεν επιτρέπουν την κοινοποίηση·
 - γ) λύσεις στις οποίες απαγορεύεται ή περιορίζεται η πρόσβαση για λόγους:
 - i) ευαίσθητων πληροφοριών σχετικά με την προστασία υποδομών ζωτικής σημασίας, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 2008/114/EK του Συμβουλίου⁴¹.
 - ii) προστασίας συμφερόντων άμυνας ή δημόσιας ασφάλειας.
2. Για να μπορεί η οντότητα που προβαίνει σε περαιτέρω χρήση να διαχειρίζεται αυτόνομα τη λύση διαλειτουργικότητας, η κοινοποιούσα οντότητα προσδιορίζει τις εγγυήσεις που θα παρέχονται στην οντότητα που προβαίνει σε περαιτέρω χρήση όσον αφορά τη συνεργασία, τη στήριξη και τη συντήρηση. Πριν από την έγκριση της λύσης διαλειτουργικότητας, η οντότητα που προβαίνει σε περαιτέρω χρήση παρέχει στην κοινοποιούσα οντότητα αξιολόγηση της λύσης που καλύπτει την ικανότητά της να διαχειρίζεται αυτόνομα την κυβερνοασφάλεια και την εξέλιξη της λύσης διαλειτουργικότητας που χρησιμοποιείται περαιτέρω.

⁴¹ Οδηγία 2008/114/EK του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τον προσδιορισμό και τον χαρακτηρισμό των ευρωπαϊκών υποδομών ζωτικής σημασίας, και σχετικά με την αξιολόγηση της ανάγκης βελτίωσης της προστασίας τους (ΕΕ L 345 της 23.12.2008, σ. 75).

3. Η υποχρέωση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου μπορεί να τηρείται με τη δημοσίευση του σχετικού περιεχομένου στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης ή σε δικτυακή πύλη, κατάλογο ή αποθετήριο που συνδέεται με την πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης. Στην εν λόγω περίπτωση, η παράγραφος 2 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται στην κοινοποιούσα οντότητα. Η δημοσίευση στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης πραγματοποιείται από την Επιτροπή, κατόπιν αιτήματος της κοινοποιούσας οντότητας.
4. Ένας φορέας του δημόσιου τομέα, ένα θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός της Ένωσης ή ένα τρίτο μέρος που χρησιμοποιεί λύση διαλειτουργικότητας δύναται να την προσαρμόζει στις δικές του ανάγκες. Εάν η λύση διαλειτουργικότητας δημοσιοποιήθηκε όπως ορίζεται στην παράγραφο 3, η προσαρμοσμένη λύση διαλειτουργικότητας δημοσιοποιείται με τον ίδιο τρόπο.
5. Η κοινοποιούσα οντότητα και η οντότητα που προβαίνει σε περαιτέρω χρήση δύναται να συνάψουν συμφωνία επιμερισμού του κόστους για μελλοντικές εξελίξεις της λύσης διαλειτουργικότητας.

Κεφάλαιο 2

Λύσεις διαλειτουργικότητας

Άρθρο 5

Γενικές αρχές

1. Η Επιτροπή δημοσιεύει, με ηλεκτρονικά μέσα, λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη και το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης, σε μορφότυπους ανοικτούς, μηχαναγνώσιμους, προσβάσιμους⁴², ευρέσιμους και περαιτέρω χρησιμοποιήσιμους, κατά περίπτωση, μαζί με τα μεταδεδομένα τους.
2. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης παρακολουθεί τη συνολική συνοχή των λύσεων διαλειτουργικότητας που αναπτύσσονται ή συνιστώνται και προτείνει μέτρα για τη διασφάλιση, κατά περίπτωση, της συμβατότητάς τους με άλλες λύσεις διαλειτουργικότητας που έχουν κοινό σκοπό, στηρίζοντας, κατά περίπτωση, τη συμπληρωματικότητα με νέες τεχνολογίες ή τη μετάβαση σε αυτές.

Άρθρο 6

Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας και ειδικά πλαίσια διαλειτουργικότητας

1. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης αναπτύσσει ένα Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας (ΕΠΔ)⁴³ και προτείνει στην Επιτροπή να το εγκρίνει. Η

⁴² Οδηγία (ΕΕ) 2019/882 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, σχετικά με τις απαιτήσεις προσβασιμότητας προϊόντων και υπηρεσιών (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 151 της 7.6.2019, σ. 70).

⁴³ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, «Ευρωπαϊκό πλαίσιο διαλειτουργικότητας — Στρατηγική εφαρμογής» [COM(2017) 0134 final].

Επιτροπή δύναται να εγκρίνει το ΕΠΔ. Η Επιτροπή δημοσιεύει το ΕΠΔ στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Το ΕΠΔ παρέχει ένα μοντέλο και ένα σύνολο συστάσεων σχετικά με τη νομική, οργανωτική, σημασιολογική και τεχνική διαλειτουργικότητα, οι οποίες απευθύνονται σε όλες τις οντότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού για τη μεταξύ τους αλληλεπίδραση μέσω των οικείων συστημάτων δικτύου και πληροφοριών. Το ΕΠΔ λαμβάνεται υπόψη στην αξιολόγηση διαλειτουργικότητας σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 στοιχείο β) και το άρθρο 3 παράγραφος 6.
3. Η Επιτροπή, αφού ζητήσει τη γνώμη του Συμβουλίου της διαλειτουργικής Ευρώπης, δύναται να εγκρίνει άλλα πλαίσια διαλειτουργικότητας (στο εξής: ειδικά πλαίσια διαλειτουργικότητας) που στοχεύουν στην κάλυψη των αναγκών συγκεκριμένων τομέων ή διοικητικών επιπέδων. Τα ειδικά πλαίσια διαλειτουργικότητας βασίζονται στο ΕΠΔ. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης αξιολογεί την εναρμόνιση των ειδικών πλαισίων διαλειτουργικότητας με το ΕΠΔ. Η Επιτροπή δημοσιεύει τα ειδικά πλαίσια διαλειτουργικότητας στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης.
4. Όταν ένα κράτος μέλος αναπτύσσει εθνικό πλαίσιο διαλειτουργικότητας και άλλες σχετικές εθνικές πολιτικές, στρατηγικές ή κατευθυντήριες γραμμές, λαμβάνει υπόψη το ΕΠΔ.

Άρθρο 7

Λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη

Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης προτείνει λύσεις διαλειτουργικότητας για τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών προοριζόμενων για ηλεκτρονική παροχή ή διαχείριση στην Ένωση. Όταν το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης προτείνει λύση διαλειτουργικότητας, η εν λόγω λύση φέρει το σήμα «λύση για τη διαλειτουργική Ευρώπη» και δημοσιεύεται στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης.

Άρθρο 8

Πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης

1. Η Επιτροπή παρέχει πύλη (στο εξής: πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης) ως ενιαίο σημείο εισόδου για πληροφορίες που σχετίζονται με τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών προοριζόμενων για ηλεκτρονική παροχή ή διαχείριση στην Ένωση. Η πύλη είναι προσβάσιμη ηλεκτρονικά και δωρεάν. Η πύλη έχει τουλάχιστον τις ακόλουθες λειτουργίες:
 - α) πρόσβαση σε λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη·
 - β) πρόσβαση σε άλλες λύσεις διαλειτουργικότητας που δεν φέρουν το σήμα «λύση για τη διαλειτουργική Ευρώπη» και προβλέπονται από άλλες πολιτικές της Ένωσης ή πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2·

- γ) πρόσβαση σε επιλέξιμες για αναφορά τεχνικές προδιαγραφές των ΤΠΕ, σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1025/2012·
 - δ) πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο των ρυθμιστικών δοκιμαστηρίων που αναφέρονται στα άρθρα 11 και 12, εάν έχουν εντοπιστεί υψηλοί κίνδυνοι για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των υποκειμένων των δεδομένων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 35 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 και στο άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725, καθώς και πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τους μηχανισμούς αντίδρασης για τον άμεσο μετριασμό των εν λόγω κινδύνων. Οι δημοσιευμένες πληροφορίες μπορούν να περιλαμβάνουν γνωστοποίηση της εκτίμησης επιπτώσεων σχετικά με την προστασία των δεδομένων·
 - ε) προώθηση της ανταλλαγής γνώσεων μεταξύ των μελών της κοινότητας της διαλειτουργικής Ευρώπης, όπως ορίζεται στο άρθρο 16, όπως παροχή συστήματος υποβολής παρατηρήσεων για να εκφράζουν τις απόψεις τους σχετικά με τα μέτρα που προτείνει το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης ή για να εκφράζουν το ενδιαφέρον τους να συμμετάσχουν σε δράσεις σχετικές με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού·
 - στ) πρόσβαση στα σχετικά με τη διαλειτουργικότητα δεδομένα παρακολούθησης που αναφέρονται στο άρθρο 20·
 - ζ) παροχή δυνατότητας στους πολίτες και σε οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το δημοσιευμένο περιεχόμενο.
2. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης δύναται να προτείνει στην Επιτροπή να δημοσιεύει στην πύλη άλλες λύσεις διαλειτουργικότητας ή να παραπέμπει σε αυτές στην πύλη. Οι εν λόγω λύσεις:
- α) δεν υπόκεινται σε δικαιώματα τρίτων και δεν περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή εμπιστευτικές πληροφορίες·
 - β) διαθέτουν υψηλό επίπεδο εναρμόνισης με τις λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη, το οποίο μπορεί να αποδειχθεί με τη δημοσίευση του αποτελέσματος της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας που αναφέρεται στο άρθρο 3·
 - γ) χρησιμοποιούν άδεια που επιτρέπει τουλάχιστον την περαιτέρω χρήση από άλλους φορείς του δημόσιου τομέα ή άλλα θεσμικά και λοιπά όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης ή εκδίδεται ως άδεια ανοικτού κώδικα. Ως άδεια ανοικτού κώδικα νοείται άδεια με την οποία επιτρέπεται η περαιτέρω χρήση του λογισμικού για όλες τις χρήσεις που προσδιορίζονται σε μονομερή δήλωση του κατόχου του δικαιώματος και με την οποία οι πηγαίοι κώδικες του λογισμικού διατίθενται στους χρήστες·
 - δ) συντηρούνται τακτικά υπό την ευθύνη του ιδιοκτήτη της λύσης διαλειτουργικότητας.
3. Όταν φορέας του δημόσιου τομέα ή θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός της Ένωσης παρέχει πύλη, κατάλογο ή αποθετήριο με παρόμοιες λειτουργίες, λαμβάνει

τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζει τη διαλειτουργικότητα με την πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης. Όταν οι εν λόγω πύλες συλλέγουν λύσεις ανοικτού κώδικα, επιτρέπουν τη χρήση της άδειας δημόσιας χρήσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4. Η Επιτροπή δύναται να εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη διαλειτουργικότητα για άλλες πύλες με παρόμοιες λειτουργίες, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3.

Κεφάλαιο 3 **Μέτρα στήριξης της διαλειτουργικής Ευρώπης**

Άρθρο 9

Έργα στήριξης υλοποίησης πολιτικής

1. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης δύναται να προτείνει στην Επιτροπή την εκπόνηση έργων για τη στήριξη φορέων του δημόσιου τομέα στην ψηφιακή υλοποίηση των πολιτικών της Ένωσης που διασφαλίζουν τη διασυννοιακή διαλειτουργικότητα συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών προοριζόμενων για ηλεκτρονική παροχή ή διαχείριση (στο εξής: έργο στήριξης υλοποίησης πολιτικής).
2. Το έργο στήριξης υλοποίησης πολιτικής καθορίζει:
 - α) τις υφιστάμενες λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη που κρίνονται αναγκαίες για την ψηφιακή υλοποίηση των απαιτήσεων πολιτικής·
 - β) τυχόν ελλείπουσες λύσεις διαλειτουργικότητας που πρέπει να αναπτυχθούν, οι οποίες κρίνονται αναγκαίες για την ψηφιακή υλοποίηση των απαιτήσεων πολιτικής·
 - γ) άλλα συνιστώμενα μέτρα στήριξης, όπως προγράμματα κατάρτισης ή αξιολογήσεις από ομοτίμους.
3. Η Επιτροπή, αφού ζητήσει τη γνώμη του Συμβουλίου της διαλειτουργικής Ευρώπης, καθορίζει το πεδίο εφαρμογής, το χρονοδιάγραμμα, την απαιτούμενη συμμετοχή τομέων και διοικητικών επιπέδων και τις μεθόδους εργασίας του έργου στήριξης. Εάν η Επιτροπή έχει ήδη διενεργήσει και δημοσιεύσει αξιολόγηση διαλειτουργικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 3, το αποτέλεσμα της εν λόγω αξιολόγησης λαμβάνεται υπόψη κατά την εκπόνηση του έργου στήριξης.
4. Προκειμένου να ενισχυθεί το έργο στήριξης υλοποίησης πολιτικής, το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης δύναται να προτείνει τη σύσταση ρυθμιστικού δοκιμαστηρίου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 11.
5. Τα αποτελέσματα ενός έργου στήριξης υλοποίησης πολιτικής καθώς και οι λύσεις διαλειτουργικότητας που αναπτύσσονται στο πλαίσιο του έργου είναι ανοικτά διαθέσιμα/-ες και δημοσιοποιούνται στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης.

Μέτρα καινοτομίας

1. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης δύναται να προτείνει στην Επιτροπή τη θέσπιση μέτρων καινοτομίας για τη στήριξη της ανάπτυξης και της υιοθέτησης καινοτόμων λύσεων διαλειτουργικότητας στην ΕΕ (στο εξής: μέτρα καινοτομίας).
2. Τα μέτρα καινοτομίας:
 - α) συμβάλλουν στην ανάπτυξη υφιστάμενων ή νέων λύσεων για τη διαλειτουργική Ευρώπη·
 - β) προβλέπουν τη συμμετοχή παραγόντων GovTech.
3. Προκειμένου να στηριχθεί η ανάπτυξη μέτρων καινοτομίας, το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης δύναται να προτείνει τη δημιουργία ρυθμιστικού δοκιμαστηρίου.
4. Η Επιτροπή καθιστά τα αποτελέσματα των μέτρων καινοτομίας ανοικτά διαθέσιμα στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης.

Δημιουργία ρυθμιστικών δοκιμαστηρίων

1. Τα ρυθμιστικά δοκιμαστήρια παρέχουν ελεγχόμενο περιβάλλον για την ανάπτυξη, τη δοκιμή και την επικύρωση καινοτόμων λύσεων διαλειτουργικότητας που στηρίζουν τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών προοριζόμενων για ηλεκτρονική παροχή ή διαχείριση για περιορισμένο χρονικό διάστημα πριν αυτές να τεθούν σε λειτουργία.
2. Τα ρυθμιστικά δοκιμαστήρια λειτουργούν υπό την ευθύνη των συμμετεχόντων φορέων του δημόσιου τομέα και, όταν το δοκιμαστήριο συνεπάγεται την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από φορείς του δημόσιου τομέα, υπό την εποπτεία άλλων αρμόδιων εθνικών αρχών, ή, όταν το δοκιμαστήριο συνεπάγεται την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης, υπό την ευθύνη του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων.
3. Σκοπός της δημιουργίας ρυθμιστικού δοκιμαστηρίου, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1, είναι η συμβολή στην επίτευξη των ακόλουθων στόχων:
 - α) προώθηση της καινοτομίας και διευκόλυνση της ανάπτυξης και της υλοποίησης καινοτόμων ψηφιακών λύσεων διαλειτουργικότητας για τις δημόσιες υπηρεσίες·
 - β) διευκόλυνση της διασυνοριακής συνεργασίας μεταξύ εθνικών αρμόδιων αρχών και των συνεργειών στην παροχή δημόσιων υπηρεσιών·

- γ) διευκόλυνση της ανάπτυξης ενός ανοικτού ευρωπαϊκού οικοσυστήματος GovTech, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας με μικρομεσαίες και νεοφυείς επιχειρήσεις·
 - δ) ενίσχυση της κατανόησης, από πλευράς των αρχών, των ευκαιριών ή των φραγμών, συμπεριλαμβανομένων των νομικών φραγμών, για τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα που συνεπάγονται οι καινοτόμες λύσεις διαλειτουργικότητας·
 - ε) συμβολή στην ανάπτυξη ή την επικαιροποίηση λύσεων για τη διαλειτουργική Ευρώπη.
4. Η δημιουργία ρυθμιστικών δοκιμαστηρίων συμβάλλει στη βελτίωση της ασφάλειας δικαίου μέσω της συνεργασίας με τις αρχές που συμμετέχουν στο ρυθμιστικό δοκιμαστήριο με σκοπό τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό και, κατά περίπτωση, με άλλες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης και των κρατών μελών.
5. Η Επιτροπή, αφού ζητήσει τη γνώμη του Συμβουλίου της διαλειτουργικής Ευρώπης και, όταν το ρυθμιστικό δοκιμαστήριο περιλαμβάνει την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, του Ευρωπαϊκού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, εγκρίνει τη δημιουργία ρυθμιστικού δοκιμαστηρίου, κατόπιν κοινού αιτήματος τουλάχιστον τριών συμμετεχόντων φορέων του δημόσιου τομέα. Η διαβούλευση αυτή δεν θα πρέπει να αντικαθιστά την προηγούμενη διαβούλευση που αναφέρεται στο άρθρο 36 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 και στο άρθρο 40 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725. Δεν απαιτείται έγκριση, όταν το δοκιμαστήριο δημιουργείται για λύσεις διαλειτουργικότητας που στηρίζουν τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών προοριζόμενων για ηλεκτρονική παροχή ή διαχείριση από ένα ή περισσότερα θεσμικά και λοιπά όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης, ενδεχομένως με τη συμμετοχή φορέων του δημόσιου τομέα.

Άρθρο 12

Συμμετοχή στα ρυθμιστικά δοκιμαστήρια

1. Οι συμμετέχοντες φορείς του δημόσιου τομέα διασφαλίζουν ότι, στον βαθμό που η καινοτόμος λύση διαλειτουργικότητας περιλαμβάνει την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή εμπίπτει με άλλον τρόπο στην εποπτική αρμοδιότητα άλλων εθνικών αρχών που παρέχουν ή στηρίζουν την πρόσβαση σε δεδομένα, οι εθνικές αρχές προστασίας δεδομένων και οι εν λόγω άλλες εθνικές αρχές συνδέονται με τη λειτουργία του ρυθμιστικού δοκιμαστηρίου. Κατά περίπτωση, οι συμμετέχοντες φορείς του δημόσιου τομέα μπορούν να επιτρέπουν τη συμμετοχή άλλων παραγόντων του οικοσυστήματος GovTech στο ρυθμιστικό δοκιμαστήριο, όπως εθνικοί ή ευρωπαϊκοί οργανισμοί τυποποίησης, κοινοποιημένοι οργανισμοί, εργαστήρια έρευνας και πειραματισμού, κόμβοι καινοτομίας και εταιρείες που επιθυμούν να δοκιμάσουν καινοτόμες λύσεις διαλειτουργικότητας. Επιτρέπεται επίσης η επιδίωξη συνεργασίας με τρίτες χώρες για τη θέσπιση μηχανισμών στήριξης καινοτόμων λύσεων διαλειτουργικότητας για τον δημόσιο τομέα.

2. Η συμμετοχή στο ρυθμιστικό δοκιμαστήριο περιορίζεται σε χρονικό διάστημα κατάλληλο με βάση την πολυπλοκότητα και την κλίμακα του έργου και, σε κάθε περίπτωση, δεν υπερβαίνει τα 2 έτη από τη δημιουργία του ρυθμιστικού δοκιμαστηρίου. Η συμμετοχή μπορεί να παραταθεί για έως ένα ακόμη έτος, εάν είναι αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού της επεξεργασίας.
3. Η συμμετοχή στο ρυθμιστικό δοκιμαστήριο βασίζεται σε συγκεκριμένο σχέδιο που καταρτίζεται από τους συμμετέχοντες, λαμβανομένων υπόψη των συμβουλών άλλων εθνικών αρμόδιων αρχών ή του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, κατά περίπτωση. Στο σχέδιο περιλαμβάνονται τουλάχιστον τα ακόλουθα:
 - α) περιγραφή των συμμετεχόντων και των ρόλων τους, της προβλεπόμενης καινοτόμου λύσης διαλειτουργικότητας και του σκοπού της, καθώς και της σχετικής διαδικασίας ανάπτυξης, δοκιμής και επικύρωσης·
 - β) τα συγκεκριμένα ρυθμιστικά ζητήματα που διακυβεύονται και οι κατευθυντήριες γραμμές που αναμένονται από τις αρχές που επιβλέπουν το ρυθμιστικό δοκιμαστήριο·
 - γ) οι ειδικές λεπτομέρειες της συνεργασίας μεταξύ των συμμετεχόντων και των αρχών, καθώς και κάθε άλλου παράγοντα που συμμετέχει στο ρυθμιστικό δοκιμαστήριο·
 - δ) μηχανισμός διαχείρισης και παρακολούθησης κινδύνων για τον εντοπισμό, την πρόληψη και τον μετριασμό τυχόν κινδύνου·
 - ε) τα βασικά ορόσημα προς επίτευξη από τους συμμετέχοντες για να θεωρηθεί ότι η λύση διαλειτουργικότητας είναι έτοιμη να τεθεί σε λειτουργία·
 - στ) απαιτήσεις αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων και πιθανές δράσεις παρακολούθησης·
 - ζ) σε περίπτωση επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, αναφορά των σχετικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, των σκοπών της επεξεργασίας για την οποία προορίζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και των φορέων που συμμετέχουν στην επεξεργασία, καθώς και του ρόλου τους.
4. Η συμμετοχή στα ρυθμιστικά δοκιμαστήρια δεν θίγει τις εποπτικές και διορθωτικές εξουσίες οποιωνδήποτε αρχών που επιβλέπουν το δοκιμαστήριο.
5. Οι συμμετέχοντες στο ρυθμιστικό δοκιμαστήριο παραμένουν υπεύθυνοι βάσει του εφαρμοστέου δικαίου της Ένωσης και της νομοθεσίας των κρατών μελών όσον αφορά την ευθύνη για οποιαδήποτε ζημία προκαλείται κατά τη διάρκεια της συμμετοχής τους στο ρυθμιστικό δοκιμαστήριο.
6. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να υποβάλλονται σε επεξεργασία στο ρυθμιστικό δοκιμαστήριο υπό τις ακόλουθες σωρευτικές προϋποθέσεις:
 - α) η καινοτόμος λύση διαλειτουργικότητας αναπτύσσεται για τη διασφάλιση δημόσιων συμφερόντων στον τομέα της υψηλού επιπέδου αποδοτικότητας και ποιότητας της δημόσιας διοίκησης και των δημόσιων υπηρεσιών·

- β) τα δεδομένα που υποβάλλονται σε επεξεργασία περιορίζονται σε ό,τι είναι αναγκαίο για τη λειτουργία της λύσης διαλειτουργικότητας που πρόκειται να αναπτυχθεί ή να υποβληθεί σε δοκιμές στο δοκιμαστήριο, η δε λειτουργία δεν μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματικά με την επεξεργασία ανωνυμοποιημένων, συνθετικών ή άλλων δεδομένων μη προσωπικού χαρακτήρα·
- γ) υπάρχουν αποτελεσματικοί μηχανισμοί παρακολούθησης για τον εντοπισμό τυχόν υψηλών κινδύνων για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των υποκειμένων των δεδομένων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 35 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 και στο άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725, οι οποίοι μπορεί να προκύψουν κατά τη λειτουργία του δοκιμαστηρίου, καθώς και μηχανισμός αντίδρασης για τον άμεσο μετριασμό των εν λόγω κινδύνων και, όταν είναι αναγκαίο, τη διακοπή της επεξεργασίας·
- δ) τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία βρίσκονται σε λειτουργικά χωριστό, απομονωμένο και προστατευόμενο περιβάλλον επεξεργασίας υπό τον έλεγχο των συμμετεχόντων και μόνο εξουσιοδοτημένα πρόσωπα έχουν πρόσβαση στα εν λόγω δεδομένα·
- ε) τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία δεν πρόκειται να διαβιβαστούν, να μεταφερθούν ή να προσπελαστούν με άλλον τρόπο από άλλα μέρη που δεν συμμετέχουν στο δοκιμαστήριο, ούτε να διαβιβαστούν σε άλλα μέρη πλην των συμμετεχόντων στο δοκιμαστήριο·
- στ) οποιαδήποτε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν θίγει την εφαρμογή των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων, όπως προβλέπονται στο δίκαιο της Ένωσης σχετικά με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ειδικότερα στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 και στο άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725·
- ζ) τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία προστατεύονται με κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα και διαγράφονται μόλις λήξει η συμμετοχή στο δοκιμαστήριο ή μόλις λήξει η περίοδος τήρησης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα·
- η) τα αρχεία καταγραφής της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τηρούνται καθ' όλη τη διάρκεια της συμμετοχής στο δοκιμαστήριο και για περιορισμένο χρονικό διάστημα μετά τη λήξη της, αποκλειστικά για τους σκοπούς και μόνο για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων λογοδοσίας και τεκμηρίωσης δυνάμει της νομοθεσίας της Ένωσης ή των κρατών μελών·
- θ) πλήρης και λεπτομερής περιγραφή της διαδικασίας και του σκεπτικού στο οποίο βασίζεται η κατάρτιση, η δοκιμή και η επικύρωση της λύσης διαλειτουργικότητας τηρείται μαζί με τα αποτελέσματα των δοκιμών ως μέρος της τεχνικής τεκμηρίωσης και διαβιβάζεται στο Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης·
- ι) σύντομη περίληψη της λύσης διαλειτουργικότητας που αναπτύχθηκε στο δοκιμαστήριο, οι στόχοι της και τα αναμενόμενα αποτελέσματά της καθίστανται διαθέσιμα στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης.

7. Οι συμμετέχοντες φορείς του δημόσιου τομέα υποβάλλουν περιοδικές εκθέσεις και τελική έκθεση στο Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης και στην Επιτροπή σχετικά με τα αποτελέσματα των ρυθμιστικών δοκιμαστηρίων, συμπεριλαμβανομένων ορθών πρακτικών, διδαγμάτων και συστάσεων σχετικά με τη σύστασή τους και, κατά περίπτωση, σχετικά με την ανάπτυξη του παρόντος κανονισμού και της λοιπής ενωσιακής νομοθεσίας που επιβλέπεται εντός του ρυθμιστικού δοκιμαστηρίου. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης εκδίδει γνωμοδότηση προς την Επιτροπή σχετικά με το αποτέλεσμα του ρυθμιστικού δοκιμαστηρίου, προσδιορίζοντας, κατά περίπτωση, τις δράσεις που απαιτούνται για την υλοποίηση νέων λύσεων διαλειτουργικότητας με σκοπό την προώθηση της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών προοριζόμενων για ηλεκτρονική παροχή ή διαχείριση.
8. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε οι πληροφορίες σχετικά με τα ρυθμιστικά δοκιμαστήρια να είναι διαθέσιμες στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης.
9. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για να καθορίζει τους λεπτομερείς κανόνες και τους όρους δημιουργίας και λειτουργίας των ρυθμιστικών δοκιμαστηρίων, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων επιλεξιμότητας και της διαδικασίας για την υποβολή αίτησης, την επιλογή, τη συμμετοχή και την έξοδο από το δοκιμαστήριο, καθώς και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συμμετεχόντων.
10. Όταν ένα ρυθμιστικό δοκιμαστήριο περιλαμβάνει τη χρήση τεχνητής νοημοσύνης, οι κανόνες που ορίζονται στα άρθρα 53 και 54 του κανονισμού [της πρότασης για κανονισμό] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων σχετικά με την τεχνητή νοημοσύνη (πράξη για την τεχνητή νοημοσύνη) και για την τροποποίηση ορισμένων νομοθετικών πράξεων της Ένωσης υπερισχύουν σε περίπτωση σύγκρουσης με τους κανόνες που καθορίζονται στον κανονισμό.

Άρθρο 13

Κατάρτιση

1. Η Επιτροπή, επικουρούμενη από το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης, παρέχει εκπαιδευτικό υλικό σχετικά με τη χρήση του ΕΠΔ και των λύσεων για τη διαλειτουργική Ευρώπη. Οι φορείς του δημόσιου τομέα και τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης παρέχουν κατάλληλα προγράμματα κατάρτισης σχετικά με θέματα διαλειτουργικότητας στο οικείο προσωπικό στο οποίο έχουν ανατεθεί στρατηγικά ή επιχειρησιακά καθήκοντα που έχουν αντίκτυπο σε συστήματα δικτύου και πληροφοριών της Ένωσης.
2. Η Επιτροπή διοργανώνει μαθήματα κατάρτισης σε θέματα διαλειτουργικότητας σε επίπεδο Ένωσης για την ενίσχυση της συνεργασίας και της ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών μεταξύ μελών του προσωπικού των φορέων του δημόσιου τομέα, των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης. Τα μαθήματα ανακοινώνονται στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης.

Αξιολογήσεις από ομοτίμους

1. Θεσπίζεται μηχανισμός συνεργασίας μεταξύ φορέων του δημόσιου τομέα, σχεδιασμένος για να τους στηρίζει στην υλοποίηση λύσεων για τη διαλειτουργική Ευρώπη στα οικεία συστήματα δικτύου και πληροφοριών και για να τους βοηθά στη διενέργεια των αξιολογήσεων διαλειτουργικότητας που αναφέρονται στο άρθρο 3 (στο εξής: αξιολόγηση από ομοτίμους).
2. Η αξιολόγηση από ομοτίμους διενεργείται από εμπειρογνώμονες σε θέματα διαλειτουργικότητας που προέρχονται από κράτη μέλη πλην του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο υπό αξιολόγηση φορέας του δημόσιου τομέα. Η Επιτροπή δύναται, αφού ζητήσει τη γνώμη του Συμβουλίου για τη διαλειτουργική Ευρώπη, να εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη μεθοδολογία και το περιεχόμενο της αξιολόγησης από ομοτίμους.
3. Κάθε πληροφορία που λαμβάνεται μέσω αξιολόγησης από ομοτίμους χρησιμοποιείται αποκλειστικά για τον εν λόγω σκοπό. Οι εμπειρογνώμονες που συμμετέχουν στην αξιολόγηση από ομοτίμους δεν γνωστοποιούν σε τρίτους τυχόν ευαίσθητες ή εμπιστευτικές πληροφορίες που λαμβάνουν κατά τη διάρκεια της εν λόγω αξιολόγησης. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος διασφαλίζει ότι κάθε κίνδυνος σύγκρουσης συμφερόντων που αφορά τους εμπειρογνώμονες που έχουν διοριστεί γνωστοποιείται στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.
4. Οι εμπειρογνώμονες που διενεργούν την αξιολόγηση από ομοτίμους καταρτίζουν και παρουσιάζουν, εντός ενός μήνα από το τέλος της αξιολόγησης από ομοτίμους, έκθεση, την οποία υποβάλλουν στον ενδιαφερόμενο φορέα του δημόσιου τομέα και στο Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης. Οι εκθέσεις δημοσιεύονται στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης, όταν δίνεται άδεια από το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο υπό αξιολόγηση φορέας του δημόσιου τομέα.

Κεφάλαιο 4

Διακυβέρνηση της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας

Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης

1. Ιδρύεται το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης. Διευκολύνει τη στρατηγική συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών για τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών προοριζόμενων για ηλεκτρονική παροχή ή διαχείριση στην Ένωση.
2. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης αποτελείται από:
 - α) έναν εκπρόσωπο από κάθε κράτος μέλος·

β) έναν εκπρόσωπο που ορίζεται από καθένα από τα εξής όργανα:

i) την Επιτροπή·

ii) την Επιτροπή των Περιφερειών·

iii) την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

3. Η προεδρία του Συμβουλίου ασκείται από την Επιτροπή. Οι χώρες που συμμετέχουν στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και οι υποψήφιες χώρες μπορούν να προσκαλούνται ως παρατηρητές. Επίσης, ο πρόεδρος δύναται να παραχωρεί την ιδιότητα του παρατηρητή σε φυσικά πρόσωπα και οργανισμούς, αφού ζητήσει τη γνώμη του Συμβουλίου της διαλειτουργικής Ευρώπης. Ο πρόεδρος δύναται να καλεί εμπειρογνώμονες με ειδικές γνώσεις σε θέμα της ημερήσιας διάταξης να συμμετάσχουν, σε ad hoc βάση. Η Επιτροπή παρέχει γραμματειακή υποστήριξη στο Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης.

Τα μέλη του Συμβουλίου της διαλειτουργικής Ευρώπης καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για τη λήψη αποφάσεων με συναίνεση. Σε περίπτωση ψηφοφορίας, το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας αποφασίζεται με απλή πλειοψηφία των μελών που απαρτίζουν το Συμβούλιο. Τα μέλη που καταψήφισαν ή απείχαν έχουν το δικαίωμα να επισυνάπτουν στις γνωμοδοτήσεις, συστάσεις ή εκθέσεις έγγραφο στο οποίο συνοψίζεται η αιτιολόγηση της θέσης τους.

4. Τα καθήκοντα του Συμβουλίου της διαλειτουργικής Ευρώπης είναι τα ακόλουθα:

- α) στηρίζει την εφαρμογή εθνικών πλαισίων διαλειτουργικότητας και άλλων σχετικών εθνικών πολιτικών, στρατηγικών ή κατευθυντήριων γραμμών·
- β) εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το περιεχόμενο της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 6·
- γ) προτείνει μέτρα για την προώθηση της κοινοποίησης και της περαιτέρω χρήσης διαλειτουργικών λύσεων·
- δ) παρακολουθεί τη συνολική συνοχή των λύσεων διαλειτουργικότητας που έχουν αναπτυχθεί ή προταθεί·
- ε) προτείνει μέτρα στην Επιτροπή για να διασφαλίζεται, κατά περίπτωση, η συμβατότητα των λύσεων διαλειτουργικότητας με άλλες λύσεις διαλειτουργικότητας των οποίων ο στόχος είναι κοινός και να στηρίζεται, όπου χρειάζεται, η συμπληρωματικότητα με νέες τεχνολογίες ή η μετάβαση σε αυτές·
- στ) αναπτύσσει το ΕΠΔ, το επικαιροποιεί, εάν χρειάζεται, και το προτείνει στην Επιτροπή·
- ζ) αξιολογεί την εναρμόνιση των ειδικών πλαισίων διαλειτουργικότητας με το ΕΠΔ και ανταποκρίνεται στο αίτημα της Επιτροπής για διαβούλευση σχετικά με τα εν λόγω πλαίσια·
- η) προτείνει λύσεις για τη διαλειτουργική Ευρώπη·

- θ) προτείνει στην Επιτροπή να δημοσιεύει στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης τις λύσεις διαλειτουργικότητας που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 ή να παραπέμπει σε αυτές στην πύλη·
 - ι) προτείνει στην Επιτροπή την εκπόνηση έργων στήριξης υλοποίησης πολιτικής και μέτρων καινοτομίας, καθώς και άλλων μέτρων που δύναται να προτείνει η κοινότητα της διαλειτουργικής Ευρώπης·
 - ια) επανεξετάζει εκθέσεις από μέτρα καινοτομίας σχετικά με τη χρήση του ρυθμιστικού δοκιμαστηρίου και τις αξιολογήσεις από ομοτίμους και προτείνει μέτρα παρακολούθησης, εάν είναι αναγκαίο·
 - ιβ) προτείνει μέτρα για την ενίσχυση των ικανοτήτων διαλειτουργικότητας των φορέων του δημόσιου τομέα, όπως προγράμματα κατάρτισης·
 - ιγ) εκδίδει το θεματολόγιο για τη διαλειτουργική Ευρώπη·
 - ιδ) παρέχει συμβουλές στην Επιτροπή για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού·
 - ιε) προτείνει μέτρα στους σχετικούς οργανισμούς και φορείς τυποποίησης για να συμβάλουν στις ευρωπαϊκές δραστηριότητες τυποποίησης, ειδικότερα μέσω των διαδικασιών που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1025/2012·
 - ιστ) προτείνει μέτρα για τη συνεργασία με διεθνείς φορείς που θα μπορούσαν να συμβάλουν στην ανάπτυξη της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας, ιδίως διεθνείς κοινότητες λύσεων ανοικτού κώδικα, ανοικτών προτύπων ή προδιαγραφών και άλλες πλατφόρμες χωρίς ένομα αποτελέσματα·
 - ιζ) συντονίζεται με το ευρωπαϊκό συμβούλιο καινοτομίας δεδομένων, το οποίο αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2022/686 σχετικά με λύσεις διαλειτουργικότητας για τους κοινούς ευρωπαϊκούς χώρους δεδομένων, καθώς και με οποιοδήποτε άλλο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό της Ένωσης που ασχολείται με λύσεις διαλειτουργικότητας που αφορούν τον δημόσιο τομέα·
 - ιη) ενημερώνει τακτικά και συντονίζεται με τους συντονιστές διαλειτουργικότητας και την κοινότητα της διαλειτουργικής Ευρώπης για θέματα που αφορούν τη διασυνοριακή διαλειτουργικότητα συστημάτων δικτύου και πληροφοριών.
5. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης δύναται να συγκροτεί ομάδες εργασίας για την εξέταση συγκεκριμένων σημείων που σχετίζονται με τα καθήκοντα του Συμβουλίου. Στις ομάδες εργασίας συμμετέχουν μέλη της κοινότητας της διαλειτουργικής Ευρώπης.
6. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης θεσπίζει τον εσωτερικό του κανονισμό.

Άρθρο 16

Κοινότητα της διαλειτουργικής Ευρώπης

1. Ιδρύεται η κοινότητα της διαλειτουργικής Ευρώπης. Αυτή συμβάλλει στις δραστηριότητες του Συμβουλίου της διαλειτουργικής Ευρώπης παρέχοντας εμπειρογνωσία και συμβουλές.
2. Δημόσιοι και ιδιωτικοί ενδιαφερόμενοι που κατοικούν ή έχουν την καταστατική τους έδρα σε κράτος μέλος μπορούν να εγγραφούν στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης ως μέλη της κοινότητας της διαλειτουργικής Ευρώπης.
3. Μετά την επιβεβαίωση της εγγραφής, η ιδιότητα του μέλους δημοσιοποιείται στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης. Η ιδιότητα του μέλους δεν υπόκειται σε χρονικό περιορισμό. Ωστόσο, μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης για αναλογικούς και αιτιολογημένους λόγους, ειδικότερα εάν ένα πρόσωπο δεν είναι πλέον σε θέση να συνεισφέρει στην κοινότητα της διαλειτουργικής Ευρώπης ή έχει καταχραστεί την ιδιότητά του ως μέλους της κοινότητας.
4. Τα μέλη της κοινότητας της διαλειτουργικής Ευρώπης μπορούν να κληθούν, μεταξύ άλλων:
 - α) να συνεισφέρουν στο περιεχόμενο της πύλης της διαλειτουργικής Ευρώπης·
 - β) να συμμετάσχουν στις ομάδες εργασίας·
 - γ) να συμμετάσχουν στις αξιολογήσεις από ομοτίμους.
5. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης διοργανώνει, σε ετήσια βάση, διαδικτυακή συνέλευση της κοινότητας της διαλειτουργικής Ευρώπης.
6. Το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης εγκρίνει τον κώδικα δεοντολογίας της κοινότητας της διαλειτουργικής Ευρώπης, ο οποίος δημοσιεύεται στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης.

Άρθρο 17

Εθνικές αρμόδιες αρχές

1. Έως τις ... το αργότερο [ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού], κάθε κράτος μέλος ορίζει μία ή περισσότερες αρμόδιες αρχές ως υπεύθυνες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Τα κράτη μέλη δύνανται να ορίσουν μια υφιστάμενη αρχή για τον σκοπό αυτόν.
2. Η αρμόδια αρχή έχει τα ακόλουθα καθήκοντα:
 - α) διορίζει ένα μέλος στο Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης·
 - β) συντονίζει εντός του κράτους μέλους όλα τα ζητήματα που αφορούν τον παρόντα κανονισμό·
 - γ) στηρίζει τους φορείς του δημόσιου τομέα εντός του κράτους μέλους στην κατάρτιση ή την προσαρμογή των οικείων διαδικασιών διεξαγωγής της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας που αναφέρεται στο άρθρο 3·

- δ) προωθεί την κοινοποίηση και την περαιτέρω χρήση λύσεων διαλειτουργικότητας μέσω της πύλης της διαλειτουργικής Ευρώπης ή άλλης σχετικής πύλης·
 - ε) συνεισφέρει, με ειδικές ανά χώρα γνώσεις, στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης·
 - στ) συντονίζει και ενθαρρύνει την ενεργό συμμετοχή διαφόρων εθνικών οντοτήτων στην κοινότητα της διαλειτουργικής Ευρώπης και τη συμμετοχή τους σε έργα στήριξης υλοποίησης πολιτικής που αναφέρονται στο άρθρο 9 και σε μέτρα καινοτομίας που αναφέρονται στο άρθρο 10·
 - ζ) στηρίζει τους φορείς του δημόσιου τομέα στο κράτος μέλος ώστε να συνεργάζονται με τους σχετικούς φορείς του δημόσιου τομέα σε άλλα κράτη μέλη σε θέματα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή διαθέτει επαρκείς αρμοδιότητες και πόρους για την αποτελεσματική και αποδοτική εκτέλεση των καθηκόντων που της ανατίθενται.
 4. Τα κράτη μέλη δημιουργούν τις αναγκαίες δομές συνεργασίας μεταξύ όλων των εθνικών αρχών που συμμετέχουν στην εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Οι εν λόγω δομές μπορούν να βασίζονται σε υφιστάμενες εντολές και διαδικασίες στον τομέα αυτόν.
 5. Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, τον διορισμό της αρμόδιας αρχής, τα καθήκοντά της και κάθε μεταγενέστερη αλλαγή τους, και ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με άλλες εθνικές αρχές που συμμετέχουν στην εποπτεία της πολιτικής διαλειτουργικότητας. Κάθε κράτος μέλος δημοσιοποιεί τον διορισμό της οικείας αρμόδιας αρχής. Η Επιτροπή δημοσιεύει τον κατάλογο των διορισμένων αρμόδιων αρχών.

Άρθρο 18

Συντονιστές διαλειτουργικότητας για τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης

1. Όλα τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης που παρέχουν ή διαχειρίζονται συστήματα δικτύου και πληροφοριών που καθιστούν δυνατή την ηλεκτρονική παροχή ή διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών ορίζουν συντονιστή διαλειτουργικότητας υπό την εποπτεία του οικείου ανώτατου διοικητικού επιπέδου, ώστε να διασφαλίζεται η συμβολή στην εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
2. Ο συντονιστής διαλειτουργικότητας στηρίζει τις αρμόδιες υπηρεσίες στην κατάρτιση ή την προσαρμογή των διαδικασιών τους για την υλοποίηση της αξιολόγησης διαλειτουργικότητας.

Κεφάλαιο 5 **Σχεδιασμός και παρακολούθηση της διαλειτουργικής Ευρώπης**

Άρθρο 19

Θεματολόγιο για τη διαλειτουργική Ευρώπη

1. Μετά τη διοργάνωση διαδικασίας δημόσιας διαβούλευσης μέσω της πύλης της διαλειτουργικής Ευρώπης, στην οποία συμμετέχουν, μεταξύ άλλων, τα μέλη της κοινότητας της διαλειτουργικής Ευρώπης, το Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης εγκρίνει κάθε έτος στρατηγικό θεματολόγιο για τον σχεδιασμό και τον συντονισμό προτεραιοτήτων για την ανάπτυξη της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας συστημάτων δικτύου και πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την παροχή ή τη διαχείριση δημόσιων υπηρεσιών προοριζόμενων για ηλεκτρονική παροχή ή διαχείριση. (στο εξής: θεματολόγιο για τη διαλειτουργική Ευρώπη). Το θεματολόγιο για τη διαλειτουργική Ευρώπη λαμβάνει υπόψη τις μακροπρόθεσμες στρατηγικές ψηφιοποίησης της Ένωσης, τα υφιστάμενα χρηματοδοτικά προγράμματα της Ένωσης και την υπό εξέλιξη υλοποίηση πολιτικής της Ένωσης.
2. Το θεματολόγιο για τη διαλειτουργική Ευρώπη περιλαμβάνει:
 - α) τις ανάγκες για την ανάπτυξη λύσεων διαλειτουργικότητας·
 - β) κατάλογο υπό εξέλιξη και προβλεπόμενων μέτρων στήριξης της διαλειτουργικής Ευρώπης·
 - γ) κατάλογο των προτεινόμενων δράσεων παρακολούθησης των μέτρων καινοτομίας·
 - δ) προσδιορισμό συνεργειών με άλλα σχετικά ενωσιακά και εθνικά προγράμματα και πρωτοβουλίες.
3. Το θεματολόγιο για τη διαλειτουργική Ευρώπη δεν συνεπάγεται οικονομικές υποχρεώσεις. Μετά την έγκρισή του, η Επιτροπή δημοσιεύει το θεματολόγιο στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης.

Άρθρο 20

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

1. Η Επιτροπή παρακολουθεί την πρόοδο της ανάπτυξης διασυνοριακών διαλειτουργικών δημόσιων υπηρεσιών προοριζόμενων για ηλεκτρονική παροχή ή διαχείριση στην Ένωση. Κατά την παρακολούθηση δίνεται προτεραιότητα στην περαιτέρω χρήση υφιστάμενων διεθνών, ενωσιακών και εθνικών δεδομένων παρακολούθησης και στην αυτοματοποιημένη συλλογή δεδομένων.
2. Όσον αφορά θέματα ειδικού ενδιαφέροντος για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή παρακολουθεί:

- α) την υλοποίηση του ΕΠΔ από τα κράτη μέλη·
 - β) την υιοθέτηση των λύσεων διαλειτουργικότητας σε διαφορετικούς τομείς, σε όλα τα κράτη μέλη και σε τοπικό επίπεδο·
 - γ) την ανάπτυξη λύσεων ανοικτού κώδικα για τις δημόσιες υπηρεσίες, την καινοτομία στον δημόσιο τομέα και τη συνεργασία με παράγοντες GovTech στον τομέα των διασυνοριακών διαλειτουργικών δημόσιων υπηρεσιών προοριζόμενων για ηλεκτρονική παροχή ή διαχείριση στην Ένωση.
3. Τα αποτελέσματα της παρακολούθησης δημοσιεύονται από την Επιτροπή στην πύλη της διαλειτουργικής Ευρώπης. Όταν είναι εφικτό, δημοσιεύονται σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο.
4. Το αργότερο έως τις ... [τρία έτη μετά την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού] και, στη συνέχεια, ανά τετραετία η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η οποία περιλαμβάνει τα συμπεράσματα της αξιολόγησης. Η έκθεση αξιολογεί συγκεκριμένα την ανάγκη θέσπισης υποχρεωτικών λύσεων διαλειτουργικότητας.

Κεφάλαιο 6

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 21

Δαπάνες

1. Με την επιφύλαξη της διαθεσιμότητας χρηματοδότησης, ο γενικός προϋπολογισμός της Ένωσης καλύπτει τις δαπάνες:
- α) της ανάπτυξης και της συντήρησης της πύλης της διαλειτουργικής Ευρώπης·
 - β) της ανάπτυξης, της συντήρησης και της προώθησης λύσεων για τη διαλειτουργική Ευρώπη·
 - γ) των μέτρων στήριξης της διαλειτουργικής Ευρώπης.
2. Οι δαπάνες αυτές καλύπτονται σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις της σχετικής βασικής πράξης.

Άρθρο 22

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις [3 μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Η Πρόεδρος
[...]

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
[...]

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.2. Σχετικοί τομείς πολιτικής

1.3. Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά:

1.4. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.4.1 Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας

1.4.2 Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης (που μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες, π.χ. οφέλη από τον συντονισμό, ασφάλεια δικαίου, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ή συμπληρωματικότητα). Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου «προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης» είναι η αξία που απορρέει από την ενωσιακή παρέμβαση και η οποία προστίθεται στην αξία που θα είχε δημιουργηθεί αν τα κράτη μέλη ενεργούσαν μεμονωμένα.

1.4.3 Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

1.4.4 Συμβατότητα με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και ενδεχόμενες συνέργειες με άλλα κατάλληλα μέσα

1.4.5 Αξιολόγηση των διαφόρων διαθέσιμων επιλογών χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων ανακατανομής

1.5. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.6. Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων

2.2. Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1 Αιτιολόγηση των τρόπων διαχείρισης, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου

2.2.2 Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους

2.2.3 Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων (λόγος του κόστους του ελέγχου προς την αξία των σχετικών κονδυλίων που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης) και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος (κατά την πληρωμή και κατά το κλείσιμο)

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομείς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

3.2. Εκτιμώμενες δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης στις πιστώσεις

3.2.1 Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις επιχειρησιακές πιστώσεις

3.2.2 Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις διοικητικές πιστώσεις

3.2.3 Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

3.2.4 Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση

3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας

Πρόταση για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση μέτρων για υψηλό επίπεδο διαλειτουργικότητας του δημόσιου τομέα σε ολόκληρη την Ένωση (πράξη για τη διαλειτουργική Ευρώπη)

1.2. Σχετικοί τομείς πολιτικής

Διευρωπαϊκά δίκτυα

Ψηφιοποίηση (ψηφιακός μετασχηματισμός των δημόσιων διοικήσεων, διαλειτουργικότητα του δημόσιου τομέα)

1.3. Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά:

☒ νέα δράση

☐ νέα δράση έπειτα από δοκιμαστικό σχέδιο / προπαρασκευαστική ενέργεια⁴⁴

☐ την παράταση υφιστάμενης δράσης

☐ συγχώνευση ή αναπροσανατολισμό μίας ή περισσότερων δράσεων προς άλλη/νέα δράση

1.4. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.4.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας

Ο κανονισμός θα αρχίσει να ισχύει 20 ημέρες μετά τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα.

1.4.2. Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης (που μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες, π.χ. οφέλη από τον συντονισμό, ασφάλεια δικαίου, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ή συμπληρωματικότητα). Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου «προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης» είναι η αξία που απορρέει από την ενωσιακή παρέμβαση και η οποία προστίθεται στην αξία που θα είχε δημιουργηθεί αν τα κράτη μέλη ενεργούσαν μεμονωμένα.

Λόγοι για ανάληψη δράσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο (εκ των προτέρων):

Οι αξιολογήσεις του ΕΠΔ και του προγράμματος ISA² για τη στήριξη της ευρωπαϊκής συνεργασίας στον τομέα της διαλειτουργικότητας, καθώς και η εκτίμηση επιπτώσεων που διενεργήθηκε για την παρούσα πρωτοβουλία, καταδεικνύουν ότι η προσέγγιση της εθελοντικής συνεργασίας για τη

⁴⁴

Όπως αναφέρεται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

διαλειτουργικότητα που έχει υιοθετηθεί μέχρι στιγμής δεν έχει ανταποκριθεί στις ανάγκες και τις προσδοκίες πολιτικής των κρατών μελών, όπως εκφράζονται, για παράδειγμα, στις υπουργικές δηλώσεις του Τάλιν το 2017 και του Βερολίνου το 2020 και στις συστάσεις που εξέδωσε η ομάδα εμπειρογνομόνων για τη διαλειτουργικότητα το 2021. Για τον επιτυχή ψηφιακό μετασχηματισμό του δημόσιου τομέα της Ευρώπης απαιτείται σταθερότερο πλαίσιο συνεργασίας και μεγαλύτερη βεβαιότητα όσον αφορά τη χρήση λύσεων διαλειτουργικότητας.

Αναμενόμενη προστιθέμενη αξία της Ένωσης (εκ των υστέρων):

Η διαλειτουργικότητα δεν μπορεί να επιτευχθεί από έναν μόνο φορέα. Η δημιουργία ενός πλαισίου διαρθρωτικής συνεργασίας σε επίπεδο ΕΕ παρέχει στα κράτη μέλη και στις οντότητες της Ένωσης τη δυνατότητα να σχεδιάζουν διαλειτουργικές δημόσιες υπηρεσίες ήδη από τον σχεδιασμό και να βελτιώνουν την υλοποίηση της ψηφιακής πολιτικής. Αυτό θα αυξήσει την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα των πολιτικών και θα στηρίζει την ψηφιακή ενιαία αγορά.

1.4.3. Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

Η πρωτοβουλία βασίζεται στις αξιολογήσεις του ΕΠΔ και του προγράμματος ISA² για τη στήριξη της ευρωπαϊκής συνεργασίας στον τομέα της διαλειτουργικότητας, οι οποίες αμφότερες κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η ανάληψη δράσης από την ΕΕ για τη διαλειτουργικότητα είναι επωφελής, αλλά κατέδειξαν επίσης ότι ο αντίκτυπος θα μπορούσε να βελτιωθεί σημαντικά με τη θέσπιση υποχρεωτικού πλαισίου συνεργασίας για τη διαλειτουργικότητα σε επίπεδο ΕΕ.

1.4.4. Συμβατότητα με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και ενδεχόμενες συνέργειες με άλλα κατάλληλα μέσα

Η πρωτοβουλία βασίζεται στους πόρους της ειδικής γραμμής για τη διαλειτουργικότητα στο πλαίσιο του στρατηγικού στόχου 5 του προγράμματος «Ψηφιακή Ευρώπη» και είναι συμβατή και συναφής, μεταξύ άλλων, με τον μηχανισμό ανάκαμψης και ανθεκτικότητας (45 δισ. EUR προορίζονται για τον ψηφιακό μετασχηματισμό του δημόσιου τομέα), το Μέσο Τεχνικής Υποστήριξης (για τη στήριξη έργων μεταρρύθμισης του δημόσιου τομέα) και το πρόγραμμα «Ορίζων Ευρώπη» (π.χ. δραστηριότητες του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Καινοτομίας).

1.4.5. Αξιολόγηση των διαφόρων διαθέσιμων επιλογών χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων ανακατανομής

Η πρωτοβουλία βασίζεται στην ανακατανομή των διοικητικών πόρων που έχουν χρησιμοποιηθεί μέχρι στιγμής για την εθελοντική συνεργασία στον τομέα της διαλειτουργικότητας (ΕΠΔ, ομάδα εμπειρογνομόνων για τη διαλειτουργικότητα) και στη χρηματοδότηση που διατίθεται για τη διαλειτουργικότητα στο πλαίσιο του προγράμματος «Ψηφιακή Ευρώπη».

1.5. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας

☐ **περιορισμένη διάρκεια**

- ☐ με ισχύ από [HH/MM]EEEE έως [HH/MM]EEEE
- ☐ Δημοσιονομικές επιπτώσεις από το EEEE έως το EEEE για πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων και από το EEEE έως το EEEE για πιστώσεις πληρωμών.

☒ **απεριόριστη διάρκεια**

- Περίοδος σταδιακής εφαρμογής από το 2023 έως το 2027,
- και στη συνέχεια πλήρης εφαρμογή.

1.6. Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης⁴⁵

☒ **Άμεση διαχείριση** από την Επιτροπή

- ☒ από τις υπηρεσίες της, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού της στις αντιπροσωπείες της Ένωσης
- ☐ από τους εκτελεστικούς οργανισμούς

☐ **Επιμερισμένη διαχείριση** με τα κράτη μέλη

☐ **Έμμεση διαχείριση** με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού:

- ☐ σε τρίτες χώρες ή οργανισμούς που αυτές έχουν ορίσει
- ☐ σε διεθνείς οργανισμούς και στις οργανώσεις τους (να προσδιοριστούν)
- ☐ στην ΕΤΕπ και στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων
- ☐ στους οργανισμούς που αναφέρονται στα άρθρα 70 και 71 του δημοσιονομικού κανονισμού
- ☐ σε οργανισμούς δημοσίου δικαίου
- ☐ σε οργανισμούς που διέπονται από ιδιωτικό δίκαιο και έχουν αποστολή δημόσιας υπηρεσίας, στον βαθμό που παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις
- ☐ σε οργανισμούς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο κράτους μέλους, στους οποίους έχει ανατεθεί η εκτέλεση σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και οι οποίοι παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις

⁴⁵ Οι λεπτομέρειες σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

- ☐ σε πρόσωπα επιφορτισμένα με την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων στην ΚΕΠΠΑ βάσει του τίτλου V της ΣΕΕ και τα οποία προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη.
- *Αν αναφέρονται περισσότεροι του ενός τρόποι διαχείρισης, να διευκρινιστούν στο τμήμα «Παρατηρήσεις».*

Παρατηρήσεις

Ουδέν σχόλιον.

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων

Να προσδιοριστούν η συχνότητα και οι όροι.

Η Επιτροπή θα παρακολουθεί την πρόοδο της ανάπτυξης διαλειτουργικών διευρωπαϊκών ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών, δίνοντας προτεραιότητα στην περαιτέρω χρήση υφιστάμενων διεθνών, ενωσιακών και εθνικών δεδομένων παρακολούθησης και στην αυτοματοποιημένη συλλογή δεδομένων.

Ειδικότερα, η Επιτροπή θα παρακολουθεί: την εφαρμογή λύσεων διαλειτουργικότητας σε διάφορους τομείς, στα διάφορα κράτη μέλη και σε τοπικό επίπεδο· και την ανάπτυξη λύσεων ανοικτής πηγής για τις δημόσιες υπηρεσίες, την καινοτομία στον δημόσιο τομέα και τη συνεργασία με φορείς GovTech στον τομέα της διαλειτουργικότητας των ψηφιακών δημόσιων υπηρεσιών.

2.2. Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Αιτιολόγηση των τρόπων διαχείρισης, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου

Οι δράσεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό θα υλοποιηθούν μέσω άμεσης διαχείρισης, μέσω της χρήσης των μέσων υλοποίησης που παρέχονται από τον δημοσιονομικό κανονισμό, και κυρίως επιχορηγήσεων και προμηθειών. Η άμεση διαχείριση επιτρέπει τη σύναψη συμφωνιών επιχορηγήσεων και συμβάσεων με τους δικαιούχους και αναδόχους που συμμετέχουν άμεσα σε δραστηριότητες που υπηρετούν τις ενωσιακές πολιτικές. Η Επιτροπή θα διασφαλίζει την άμεση επιτήρηση του αποτελέσματος των χρηματοδοτούμενων δράσεων. Οι όροι πληρωμής των χρηματοδοτούμενων δράσεων θα είναι προσαρμοσμένοι στους κινδύνους που σχετίζονται με τις χρηματοοικονομικές συναλλαγές.

Για να διασφαλιστούν η αποτελεσματικότητα, η αποδοτικότητα και η οικονομία των ελέγχων της Επιτροπής, η στρατηγική ελέγχου θα προσανατολίζεται προς την ισορροπία μεταξύ των εκ των προτέρων και των εκ των υστέρων ελέγχων και θα επικεντρώνεται σε τρία βασικά στάδια της υλοποίησης των επιχορηγήσεων/συμβάσεων, σύμφωνα με τον δημοσιονομικό κανονισμό: επιλογή προτάσεων/προσφορών που ανταποκρίνονται στους πολιτικούς στόχους του κανονισμού· επιχειρησιακοί έλεγχοι, έλεγχοι παρακολούθησης και εκ των προτέρων έλεγχοι που καλύπτουν την υλοποίηση των έργων, τις δημόσιες προμήθειες, την προχρηματοδότηση, τις ενδιάμεσες και τις τελικές πληρωμές, τη διαχείριση των εγγυήσεων· Θα διενεργούνται επίσης εκ των υστέρων έλεγχοι στις εγκαταστάσεις των δικαιούχων/αναδόχων σε δείγμα συναλλαγών.

2.2.2. Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους

Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού περιλαμβάνει τη δημιουργία και τη λειτουργία ενός μηχανισμού διακυβέρνησης με τα κράτη μέλη, καθώς και την ανάθεση δημόσιων συμβάσεων και τη διάθεση επιχορηγήσεων για συγκεκριμένες δραστηριότητες.

Οι κυριότεροι κίνδυνοι είναι οι εξής:

α) Κίνδυνος να μην επιτευχθούν πλήρως οι στόχοι του κανονισμού λόγω ανεπαρκούς συμμετοχής των εταίρων, εφαρμογής των λύσεων και/ή ποιότητας και/ή καθυστερήσεων στην υλοποίηση των επιλεγμένων έργων ή συμβάσεων.

β) Κίνδυνος αναποτελεσματικής ή οικονομικά μη αποδοτικής χρήσης των χορηγούμενων κεφαλαίων, τόσο για τις επιχορηγήσεις (περιπλοκότητα των κανόνων χρηματοδότησης) όσο και για τις δημόσιες συμβάσεις (ο περιορισμένος αριθμός οικονομικών παρόχων με τις απαιτούμενες εξειδικευμένες γνώσεις συνεπάγεται ανεπαρκείς δυνατότητες σύγκρισης των προσφερόμενων τιμών σε ορισμένους τομείς).

γ) Κίνδυνος φήμης για την Επιτροπή, σε περίπτωση αργής ή ανεπαρκούς υλοποίησης του πλαισίου συνεργασίας, ή σε περίπτωση διαπίστωσης απάτης ή εγκληματικών δραστηριοτήτων.

Η Επιτροπή έχει θεσπίσει εσωτερικές διαδικασίες που αποσκοπούν στην κάλυψη των κινδύνων που επισημαίνονται ανωτέρω. Οι εσωτερικές διαδικασίες συνάδουν πλήρως με τον δημοσιονομικό κανονισμό και περιλαμβάνουν μέτρα καταπολέμησης της απάτης και ανάλυση κόστους/οφέλους. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή συνεχίζει να διερευνά τις δυνατότητες για καλύτερη διαχείριση και την αποκόμιση οφελών ως προς την αποδοτικότητα.

Τα κύρια χαρακτηριστικά του πλαισίου ελέγχου είναι τα εξής:

1) Έλεγχοι για τη διασφάλιση της συμμετοχής των ενδιαφερόμενων μερών

Εφαρμόζονται κατάλληλες πρακτικές διαχείρισης των ενδιαφερόμενων μερών για να διασφαλιστεί η ορθή λειτουργία του μηχανισμού συνεργασίας για τη διαλειτουργικότητα που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό και η τακτική παρακολούθηση του αντικτύπου του.

2) Έλεγχοι πριν από και κατά τη διάρκεια της υλοποίησης των έργων (σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν το πρόγραμμα «Ψηφιακή Ευρώπη»):

α) Εφαρμόζεται κατάλληλο σύστημα διαχείρισης έργων στο πλαίσιο του προγράμματος «Ψηφιακή Ευρώπη» που εστιάζει στη συμβολή των έργων και των συμβάσεων στους στόχους πολιτικής, διασφαλίζει τη συστηματική συμμετοχή όλων των φορέων, προβλέπει τακτική υποβολή εκθέσεων για τη διαχείριση των έργων, η οποία θα συμπληρώνεται από επιτόπιες επισκέψεις κατά περίπτωση, συμπεριλαμβανομένης της υποβολής εκθέσεων κινδύνου προς τα ανώτερα διοικητικά στελέχη, και διατηρεί την κατάλληλη δημοσιονομική ευελιξία.

β) Η Επιτροπή καταρτίζει υποδείγματα των χρησιμοποιούμενων συμφωνιών επιχορήγησης και συμβάσεων παροχής υπηρεσιών. Προβλέπουν μια σειρά από διατάξεις ελέγχου, όπως τα πιστοποιητικά ελέγχου, οι χρηματικές εγγυήσεις, οι επιτόπιοι έλεγχοι καθώς και οι εξακριβώσεις από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF). Οι κανόνες που διέπουν την επιλεξιμότητα των δαπανών απλουστεύονται, για παράδειγμα, με τη χρήση μοναδιαίων δαπανών, κατ' αποκοπή ποσών, συνεισφορών που δεν σχετίζονται με τις δαπάνες και άλλων δυνατοτήτων που προσφέρονται από τον δημοσιονομικό κανονισμό. Με τον τρόπο αυτόν θα μειωθεί το κόστος των ελέγχων και θα δοθεί έμφαση στις επαληθεύσεις και τους ελέγχους σε περιοχές υψηλού κινδύνου.

γ) Όλα τα μέλη του προσωπικού υπογράφουν τον κώδικα ορθής υπηρεσιακής συμπεριφοράς. Τα μέλη που συμμετέχουν στη διαδικασία επιλογής ή στη διαχείριση των συμφωνιών/συμβάσεων επιχορήγησης υπογράφουν (επίσης) μια δήλωση απουσίας

σύγκρουσης συμφερόντων. Το προσωπικό λαμβάνει τακτικά κατάρτιση και χρησιμοποιεί δίκτυα για την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών.

δ) Η τεχνική υλοποίηση ενός έργου ελέγχεται σε τακτά διαστήματα με έλεγχο εγγράφων βάσει των τεχνικών εκθέσεων προόδου των αναδόχων και των δικαιούχων· επιπλέον, προβλέπονται για κάθε περίπτωση χωριστές συνεδριάσεις αναδόχων/δικαιούχων και επιτόπιες επισκέψεις.

3)Έλεγχοι κατά την ολοκλήρωση του έργου:

Διενεργούνται εκ των υστέρων λογιστικοί έλεγχοι σε δείγμα συναλλαγών για να επαληθευτεί επιτόπου η επιλεξιμότητα των δηλώσεων δαπανών. Στόχος των εν λόγω ελέγχων είναι να προληφθούν, να εντοπιστούν και να διορθωθούν τα λάθη που σχετίζονται με τη νομιμότητα και την κανονικότητα των χρηματοοικονομικών συναλλαγών. Σε μια προσπάθεια να επιτευχθεί υψηλός αντίκτυπος ελέγχου, η επιλογή των δικαιούχων προς λογιστικό έλεγχο προβλέπει να συνδυάζει επιλογή βάσει κινδύνου και τυχαία δειγματοληψία, και να δίνεται προσοχή στις επιχειρησιακές πτυχές, κατά το δυνατόν, κατά τον επιτόπιο έλεγχο.

- 2.2.3. *Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων (λόγος του κόστους του ελέγχου προς την αξία των σχετικών κονδυλίων που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης) και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος (κατά την πληρωμή και κατά το κλείσιμο)*

Εφαρμόζονται οι κανόνες σχετικά με τη λειτουργία του προγράμματος «Ψηφιακή Ευρώπη».

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

Να προσδιοριστούν τα ισχύοντα ή τα προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας, π.χ. στη στρατηγική για την καταπολέμηση της απάτης.

Όσον αφορά τις δραστηριότητές της στο πλαίσιο άμεσης διαχείρισης, η Επιτροπή λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα που εξασφαλίζουν την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την εφαρμογή προληπτικών μέτρων κατά της απάτης, της διαφθοράς και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας, με τη διενέργεια αποτελεσματικών ελέγχων και, σε περίπτωση εντοπισμού παρατυπιών, με την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών και, αν χρειαστεί, με την επιβολή αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών κυρώσεων.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομείς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

- Υφιστάμενες γραμμές του προϋπολογισμού

Κατά σειρά τομέων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή του προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συμμετοχή			
	Αριθμός	ΔΠ/ΜΔΠ ⁴⁶	χωρών ΕΖΕΣ ⁴⁷	υποψηφίων για ένταξη χωρών ⁴⁸	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου 21 παράγραφος 2 στοιχείο β) του δημοσιονομικού κανονισμού
1	02.06.05.02 Ανάπτυξη/Διαλειτουργικότητα	ΔΠ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΟΧΙ

- Νέες γραμμές του προϋπολογισμού, των οποίων έχει ζητηθεί η δημιουργία

Κατά σειρά τομέων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή του προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συμμετοχή			
	Αριθμός	ΔΠ/ΜΔΠ	χωρών ΕΖΕΣ	υποψηφίων για ένταξη χωρών	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου 21 παράγραφος 2 στοιχείο β) του δημοσιονομικού κανονισμού
	Δεν υπάρχει		ΝΑΙ/ΟΧ I	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧ I	ΝΑΙ/ΟΧΙ

⁴⁶ ΔΠ = Διαχωριζόμενες πιστώσεις / ΜΔΠ = Μη διαχωριζόμενες πιστώσεις.

⁴⁷ ΕΖΕΣ: Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών.

⁴⁸ Υποψήφιες χώρες και, κατά περίπτωση, δυνάμει υποψήφια μέλη των Δυτικών Βαλκανίων.

3.2. Εκτιμώμενες δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης στις πιστώσεις

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις επιχειρησιακές πιστώσεις

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων.
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων. Ο δημοσιονομικός αντίκτυπος της πρότασης θα καλυφθεί εξ ολοκλήρου από τα κονδύλια που προβλέπονται ήδη στο πρόγραμμα «Ψηφιακή Ευρώπη», όπως εξηγείται παρακάτω:

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	1	Ενιαία αγορά, καινοτομία και ψηφιακή οικονομία
---	----------	--

ΓΔ: DIGIT			Έτος 2023	Έτος 2024	Έτος 2025	Έτος 2026	Έτος 2027	Μετά το 2027 ⁴⁹		ΣΥΝΟΛΟ
○ Επιχειρησιακές πιστώσεις										
02.04.05.02 Πρόγραμμα «Ψηφιακή Ευρώπη»: Ανάπτυξη/Διαλειτουργικότητα ⁵⁰	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1α)	23,790	24,131	25,511	28,573	29,162			131,167
	Πληρωμές	(2α)	7,137	21,513	24,511	26,292	28,443	23,271		131,167
Γραμμή του προϋπολογισμού	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1β)								
	Πληρωμές	(2β)								
Πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενες από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων ⁵¹										

⁴⁹ Όλα τα ποσά της παρούσας στήλης («Μετά το 2027») είναι ενδεικτικά και υπόκεινται στη συνέχιση των προγραμμάτων και στη διαθεσιμότητα των πιστώσεων.

⁵⁰ Σύμφωνα με την επίσημη ονοματολογία του προϋπολογισμού.

02.01.30.01 Δαπάνες στήριξης για το πρόγραμμα «Ψηφιακή Ευρώπη»		(3)	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τη ΓΔ DIGIT	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=1α+1 β +3	24,190	24,531	25,911	28,973	29,562			133,167
	Πληρωμές	=2α+2 β +3	7,537	21,913	24,911	26,692	28,843	23,271		133,167

Ο ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)	23,790	24,131	25,511	28,573	29,162			131,167
	Πληρωμές	(5)	7,137	21,513	24,511	26,292	28,443	23,271		131,167
Ο ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων		(6)	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 1 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+ 6	24,190	24,531	25,911	28,973	29,562			133,167
	Πληρωμές	=5+ 6	7,537	21,913	24,911	26,692	28,843	23,271		133,167

Αν η πρόταση/πρωτοβουλία επηρεάζει περισσότερους του ενός επιχειρησιακούς τομείς, επαναλάβετε το ανωτέρω τμήμα:

Ο ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων (όλοι οι επιχειρησιακοί τομείς)	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)	23,790	24,131	25,511	28,573	29,162			131,167
	Πληρωμές	(5)	7,137	21,513	24,511	26,292	28,443	23,271		131,167
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών		(6)	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000

⁵¹ Τεχνική και/ή διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων και/ή δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

προγραμμάτων (όλοι οι επιχειρησιακοί τομείς)										
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 6 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (Ποσό αναφοράς)	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+ 6	24,190	24,531	25,911	28,973	29,562			133,167
	Πληρωμές	=5+ 6	7,537	21,913	24,911	26,692	28,843	23,271		133,167

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	7	«Διοικητικές δαπάνες»
---	----------	-----------------------

Αυτό το τμήμα πρέπει να συμπληρωθεί με «στοιχεία διοικητικού χαρακτήρα του προϋπολογισμού» τα οποία θα εισαχθούν, καταρχάς, στο παράρτημα του νομοθετικού δημοσιονομικού δελτίου (παράρτημα V του εσωτερικού κανονισμού), που τηλεφορτώνεται στο DECIDE για διωπηρεσιακή διαβούλευση.

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		Έτος 2023	Έτος 2024	Έτος 2025	Έτος 2026	Έτος 2027			ΣΥΝΟΛΟ
ΓΔ: DIGIT									
○ Ανθρώπινοι πόροι		2,717	2,717	2,717	2,717	2,717			13,585
○ Άλλες διοικητικές δαπάνες		0,105	0,105	0,105	0,105	0,105			0,525
ΣΥΝΟΛΟ ΓΔ DIGIT	Πιστώσεις	2,822	2,822	2,822	2,822	2,822			14,110

ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	(Σύνολο αναλήψεων υποχρεώσεων = Σύνολο πληρωμών)	2,822	2,822	2,822	2,822	2,822			14,110
--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	---------------

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	Έτος	Έτος	Έτος	Έτος	Έτος	Μετά το	ΣΥΝΟΛΟ
--	------	------	------	------	------	---------	--------

		2023	2024	2025	2026	2027	2027		
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	27,012	27,353	28,733	31,795	32,384			147,277
	Πληρωμές	10,359	24,735	27,733	29,514	31,665	23,271		147,277

3.2.2. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις διοικητικές πιστώσεις

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	Έτος 2023	Έτος 2024	Έτος 2025	Έτος 2026	Έτος 2027			ΣΥΝΟΛΟ
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--------

TOMEAS 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								
Ανθρώπινοι πόροι	2,717	2,717	2,717	2,717	2,717			13,585
Άλλες διοικητικές δαπάνες	0,105	0,105	0,105	0,105	0,105			0,525
Μερικό σύνολο του TOMEA 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	2,822	2,822	2,822	2,822	2,822			14,110

Εκτός του TOMEA 7⁵² του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								
Ανθρώπινοι πόροι								
Άλλες δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000
Μερικό σύνολο εκτός του TOMEA 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000

ΣΥΝΟΛΟ	3,222	3,222	3,222	3,222	3,222			16,110
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	---------------

Οι απαιτούμενες πιστώσεις για ανθρώπινους πόρους και άλλες δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα θα καλυφθούν από τις πιστώσεις της ΓΔ που έχουν ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχουν ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ και οι οποίες θα συμπληρωθούν, κατά περίπτωση, με πρόσθετα κονδύλια που ενδέχεται να χορηγηθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών.

⁵² Τεχνική και/ή διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων και/ή δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

3.2.2.1. Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Εκτίμηση η οποία πρέπει να εκφράζεται σε μονάδες ισοδυνάμων πλήρους απασχόλησης

	Έτος 2023	Έτος 2024	Έτος 2025	Έτος 2026	Έτος 2027		
Ο Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)							
20 01 02 01 (στην έδρα και στις αντιπροσωπείες της Επιτροπής)	14	14	14	14	14		
20 01 02 03 (στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)							
01 01 01 01 (έμμεση έρευνα)							
01 01 01 11 (άμεση έρευνα)							
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)							
Ο Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδα ισοδύναμου πλήρους απασχόλησης: ΙΠΑ)⁵³							
20 02 01 (AC, END, INT από το συνολικό κονδύλιο)	6	6	6	6	6		
20 02 03 (AC, AL, END, INT και JPD στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)							
XX 01 xx yy zz ⁵⁴	- στην έδρα						
	- στις αντιπροσωπείες της ΕΕ						
01 01 01 02 (AC, END, INT — έμμεση έρευνα)							
01 01 01 12 (AC, END, INT — άμεση έρευνα)							
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)							
ΣΥΝΟΛΟ	20	20	20	20	20		

XX είναι ο σχετικός τομέας πολιτικής ή ο σχετικός τίτλος του προϋπολογισμού.

Οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από το προσωπικό της ΓΔ που έχει ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχει ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ και το οποίο θα συμπληρωθεί, εάν χρειαστεί, από πρόσθετους πόρους που μπορεί να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών.

Περιγραφή των προς εκτέλεση καθηκόντων:

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	Οι μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι (υπεύθυνοι πολιτικής και διαχειριστές προγραμμάτων) θα εκτελούν τα καθήκοντα και τις δραστηριότητες σύμφωνα με τον κανονισμό, ειδικότερα την εφαρμογή των άρθρων 5 έως 19, και συγκεκριμένα: - ανάπτυξη και διαχείριση καταλόγου περαιτέρω χρησιμοποιήσιμων λύσεων διαλειτουργικότητας και της πύλης της διαλειτουργικής Ευρώπης· - τακτικές επανεξετάσεις και επικαιροποιήσεις των ευρωπαϊκών πλαισίων διαλειτουργικότητας, των μεθοδολογιών και των εργαλείων για τις εκτιμήσεις των επιπτώσεων στη διαλειτουργικότητα·
--------------------------------	---

⁵³ AC = Συμβασιούχος υπάλληλος· AL = Τοπικός υπάλληλος· END = Αποσπασμένος εθνικός εμπειρογνώμονας· INT = Προσωρινό προσωπικό· JPD = Νέος επαγγελματίας σε αντιπροσωπεία της ΕΕ.

⁵⁴ Επιμέρους ανώτατο όριο εξωτερικού προσωπικού που καλύπτεται από επιχειρησιακές πιστώσεις (πρώην γραμμές «ΒΑ»).

	- σχεδιασμός μηχανισμών παρακολούθησης και υλοποίηση· - διαχείριση και υποστήριξη του πλαισίου διακυβέρνησης (Συμβούλιο της διαλειτουργικής Ευρώπης και κοινότητες της διαλειτουργικής Ευρώπης)· - οριζόντια καθήκοντα σχετικά με την επικοινωνία, τη διαχείριση των ενδιαφερόμενων μερών και τις διοργανικές σχέσεις· - προετοιμασία και σύνταξη κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Εννιά (9) θέσεις υπαλλήλων AD, 2 θέσεις υπαλλήλων AST και 2 θέσεις υπαλλήλων AST-SC θα καλυφθούν με προσωπικό που εργάζεται επί του παρόντος σε δραστηριότητες διαλειτουργικότητας στη ΓΔ DIGIT. Ο συνολικός φόρτος εργασίας των δραστηριοτήτων διαλειτουργικότητας θα αυξηθεί, ειδικότερα για τη στήριξη της δημιουργίας και της διαχείρισης ενός μηχανισμού διαρθρωμένης συνεργασίας και κοινοτήτων, καθώς και για την ανάπτυξη μεθοδολογιών και εργαλείων για αξιολογήσεις διαλειτουργικότητας. Για τον λόγο αυτό, απαιτείται 1 πρόσθετη θέση AD, με αποτέλεσμα το σύνολο των θέσεων να ανέρχεται σε 14.
Εξωτερικό προσωπικό	Οι θέσεις AC και END υποστηρίζουν την εφαρμογή του κανονισμού, συμπληρώνοντας τις θέσεις υπαλλήλων κυρίως σε τομείς που σχετίζονται με τον συντονισμό με τα κράτη μέλη και τη διοργάνωση συνεδριάσεων, εργαστηρίων και διασκέψεων του Συμβουλίου της διαλειτουργικής Ευρώπης, την παρακολούθηση έργων όπως η κατάρτιση καταλόγου περαιτέρω χρησιμοποιήσιμων λύσεων διαλειτουργικότητας και η δημιουργία της πύλης της διαλειτουργικής Ευρώπης και δραστηριότητες παρακολούθησης. Δύο (2) θέσεις υπαλλήλων AC και 3 θέσεις υπαλλήλων END θα καλυφθούν με προσωπικό που εργάζεται επί του παρόντος σε δραστηριότητες διαλειτουργικότητας στη ΓΔ DIGIT. Θα απαιτηθεί πρόσθετη θέση AC εκτός ποσόστωσης, με αποτέλεσμα το σύνολο των θέσεων να ανέλθει σε 6 ΙΠΑ.

3.2.3. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

Η πρόταση/πρωτοβουλία:

- ☒ μπορεί να χρηματοδοτηθεί εξ ολοκλήρου με ανακατανομή εντός του οικείου τομέα του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (ΠΔΠ).

Οι πιστώσεις θα ανακατανεμηθούν στο πλαίσιο του χρηματοδοτικού κονδυλίου που διατίθεται για δραστηριότητες διαλειτουργικότητας στο πλαίσιο του προγράμματος «Ψηφιακή Ευρώπη» στο ΠΔΠ 2021-2027.

- ☐ συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση του αδιάθετου περιθωρίου στο πλαίσιο του αντίστοιχου τομέα του ΠΔΠ και/ή τη χρήση ειδικών μηχανισμών, όπως ορίζεται στον κανονισμό για το ΠΔΠ.

Να εξηγηθούν οι απαιτούμενες ενέργειες και να προσδιοριστούν οι σχετικοί τομείς και οι σχετικές γραμμές του προϋπολογισμού, τα αντίστοιχα ποσά και οι μηχανισμοί που προτείνεται να χρησιμοποιηθούν.

- ☐ συνεπάγεται την αναθεώρηση του ΠΔΠ.

Να εξηγηθούν οι απαιτούμενες ενέργειες και να προσδιοριστούν οι σχετικοί τομείς και οι σχετικές γραμμές του προϋπολογισμού, καθώς και τα αντίστοιχα ποσά.

3.2.4. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση

Η πρόταση/πρωτοβουλία:

- ☒ δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτους
- ☐ προβλέπει τη συγχρηματοδότηση από τρίτους που εκτιμάται παρακάτω:

Πιστώσεις σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)			Σύνολο
Προσδιορισμός του φορέα συγχρηματοδότησης								
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτούμενων πιστώσεων								

3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στα έσοδα.
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τις δημοσιονομικές επιπτώσεις που περιγράφονται κατωτέρω:
 - ☐ στους ιδίους πόρους
 - ☐ στα λοιπά έσοδα
 - Να αναφερθεί αν τα έσοδα προορίζονται για γραμμές δαπανών ☐

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Γραμμή εσόδων του προϋπολογισμού:	Διαθέσιμες πιστώσεις για το τρέχον οικονομικό έτος	Επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας					Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)	
		Έτος N	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3			
Άρθρο								

Ως προς τα έσοδα «για ειδικό προορισμό», να προσδιοριστούν οι γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται.

[...]

Άλλες παρατηρήσεις (π.χ. μέθοδος/τύπος για τον υπολογισμό των επιπτώσεων στα έσοδα ή τυχόν άλλες πληροφορίες).

[...]